

ЛИЦЕМЕРИЕ

Как храбро се нахвърлят разни „патриоти“ в България върху Македония, дори за такива обикновени неща, че използвала термина окупация за българската окупация на Македония (1941-1944), или твърдението, че тази окупация е и фашистка, че в Македония се отбелязвали като траурни дати, свързани с репресиите, извършени по време на окупацията, или пък такива, свързани с борбата срещу нея. Това било слово на омразата спрямо България и, както разбираме

от реакциите и физиономите на професионалните телевизионни патриоти с ДС корени - нетърпимо. А как тогава търпят същото от своя близък съюзник в борбата си срещу „македонизма“ - Гърция?

Това лято бях до Кавала. Там на улица до пристанището в стария град видях една табела с троен надпис. Бяха се постарали да бъде не само на гръцки,

Продължава на стр. 3

„Аз имам родина, която се казва Македония. За тая родина аз съм съгласен да дам живота си. Аз искам да живея в нея свободно и да се наричам свободен македонец. ... от Македония не мога да се откажа, това е моето убеждение.“

ВАНГЕЛ ТИКОВ (1926 - 1984)

БЮЛЕТИН НА БОРЦИТЕ ЗА ПРАВАТА НА МАКЕДОНЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ год. 9 брой 34 VIII - XII 2013 г.

МАКЕДОНСКИ ГЛАС

ДОКЛАД

ЗА ПРАВАТА НА МАКЕДОНЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ
ПРЕЗ 2013

Изготвен от секретариата и одобрен от
Председателството на ОМО „Илинден“-
ПИРИН - 15 декември 2013 г.

Историческа справка

Македонското малцинство е било официално признато в България в периода 1946-1963 г. Македонски език и македонска история са били изучавани в българските училища в учебната 1947/1948 г. и е имало предавания на македонски език по Българското национално радио. През 1947-1948 г. е функционирала културна автономия в Пиринска Македония, разрушена след конфликта между Сталин и Тито. През този период на македонците е било разрешено свободно да се самоопределят. В резултат на преброяванията през 1946 г. и 1956 г. като македонци са се самоопределили 169 544[1] (през 1946 г.) и 187 787 (1956 г.). След като през 1963 г. започва политиката на официално отричане, преследване на македонската идентичност и планомерна асимилация

(Продължава на стр. 3)

СРЕЩА НА ПИРИН С КОМИТЕТА ЗА РАМКОВАТА КОНВЕНЦИЯ

Евроекспертите на Консултативния комитет (КК) за Рамковата конвенция за защита правата на националните малцинства при Съвета на Европа извърши своето редовно посещение в България с цел изготвяне на поредния доклад за страната. При това по тяхна покана на 11

ноември осъществиха важна среща в хотел „Арена“ в гр. София с представителите на ОМО „Илинден“-ПИРИН. Присъстващи на срещата бяха съпредседателят на партията и главен и отговорен редактор на в. „Народна воля“ Георги Христов, съпредседателят Крум Филатов, предсе-

дателят на ЦКРК Стоян Герасимов и общинският секретар на партията в гр. Петрич Георги Ораков. Представителите от Консултативния комитет на Съвета на Европа бяха Атанасия Спилопулу Укермарк, Арзу Агаси-Сизан и Сара Бъртън.

Продължава на стр. 12

В ТОЗИ БРОЙ:

с. 2

ДАНС и Шесто

с. 4-5

Из дейността

с. 6, 7, 12

Писма до български институции

с. 8, 9

Доклад за Консултативния Комитет за Рамковата конвенция

с. 10 - 11

Годишен Доклад за правата на македонците 2013 г.

МАКЕДОНЦИТЕ НА КАРТАТА НА ЕФА

Македонците в България бяха поставени на картите на Европейския свободен алианс, на които са отбелязани народите и малцинствата в Европа. Проектът е изготвен от секретариата на ОМО „Илинден“-ПИРИН и одобрен от ЕФА

ДОКЛАД

ЗА ПОЛОЖЕНИЕТО НА МАКЕДОНСКОТО
МАЛЦИНСТВО В БЪЛГАРИЯ

ВЪВ ВРЪЗКА С ПРЕДСТОЯЩИЯ ДОКЛАД НА КОНСУЛТАТИВНИЯ КОМИТЕТ ЗА РАМКОВАТА КОНВЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА НАЦИОНАЛНИТЕ МАЛЦИНСТВА ЗА БЪЛГАРИЯ И СЪОТВЕТНИЯ ДОКЛАД НА БЪЛГАРСКОТО ПРАВИТЕЛСТВО (2012)

1. Напредък

Комитетът в последния си доклад от 2010 г. направи редица препоръки по отношение на малцинствата генерално и на македонското малцинство конкретно. По отношение на македонското малцинство властите не са направили нищо за изпълнение на тези препоръки. Достатъчно доказателство за това е докладът на правителството от 2012 г. - в частите за постигнатите подобрения никъде не се споменават македонците.[1] Положението на хората с македонско самосъзнание не се е подобрило, проблемите не са намалели, а са се увеличили.

2. Признаване на малцинството

По отношение на непризнаването на македонското малцинство. Искаме да подчертаем, че терминът непризнаване не отразява положението точно; става дума за официално ОТРИЧАНЕ на съществуването на малцинството.

Досега нашето съществуване е отричано от страна на парламента (с официална декларация през 1990 г.), двама от президентите (чрез публични изказвания в медиите), Конституционния съд (в присъда от 2000 г.), Софийски градски съд (присъда от 2007 г.) и решения на по-нисши съдебни инстанции, изказвания на министри в различни правителства, голям брой депутати и подобно.

Като по-пресни примери бихме посочи-

ли:

- При своето посещение в РМакедония през месец май 2010 г. външният министър Младенов заяви: „В България няма македонско малцинство. В страната няма никакви малцинства, има само определени народности, на които им се зачитат гражданските и човешките права.“

- Същата позиция поддържа настоящият български външен министър Вигенин.[2]

- Евродепутатът от тогава управляващата в България партия ГЕРБ Андрей Ковачев на 7 август 2012 г. на въпроса на македонската телевизия Канал 5 дали има македонско малцинство в България отговаря: „Не, не, не, не, разбира се, че няма, колко пъти искате да ви кажа това. В България няма такова малцинство. В България няма малцинства.[3]

- Отричането на македонското малцинство е застъпено в редица съдебни решения (виж в приложенията).

- Отричането е очевидно и от факта, че никога досега не е имало представител на македонците в National Council for Cooperation on Ethnic and Integration Issues (NCCEII).

- Отричането е очевидно и в това, че в коментарите на правителството към доклада на Комитета от 2010 г. понятието македонци се слага в кавички.[4] В докла-

Продължава на стр. 8

МАКЕДОНСКИ ГЛАС И НА ИНТЕРНЕТ

Можете да откриете „Македонски глас“ на
makedonskiglas.org.

ПРОСТОТИЯТА НЕ МОЖЕ ДА СЕ УКРИЕ: ДАНС И ШЕСТО

КАКВО СТАНА С ШЕСТО?

ществената копаня.

ЖЕРТВА НА СВОИТЕ СЛУЖБИ

Когато в България комунизмът „падна“, или по-точно мина зад кулисите, едно нещо на практика така и не се смени. Държавна сигурност. Тя бе само преименувана. В самото начало на 1990 г. Петър Младенов (онзи с танковете) каза на специално заседание, че поради силното обществено осъждане ще обявят, че закриват Шесто управление (политико-идеологическата полиция), но че няма да изоставят верните си слуги и другари в злото (с други думи го казава, разбира се). За тях ще бъде създадена специална нова служба - Комитет за защита на Конституцията. В този кръстен по съветски образец орган ще влязат гестаповците от 2-ро, 4-то и 6-то управление на ДС.

Минаха години оттогава и само отделни групи като македонците в България виждаха, че старото Шесто си е живо и си работи - същите хора, които ни преследваха при комунизма, продължаваха да го правят и сега, а с времето взеха да си обучават и чираците. Остатъкът от обществото живееше с фалшиво чувство на надежда и демокрация, макар че ръката на червеното Гестапо бавно, но сигурно удаваше прехода и бъркаше в джоба на всекиго. Дойде време един от доносниците на това Гестапо, вече станал президент - коунтственото кръстил се Гоце, да се погрижи за своите господари и комитетът бе преименуван в ДАНС. Това е именно ДАНС - бившите гестаповци от 2-ро, 4-то и 6-то управление на комунистическото ДС.

В ГОДИНИТЕ НА ВЕЧНИЯ ПРЕХОД

Тези хора продължаваха да манипулират българското общество по македонския въпрос през всичките изминали години на „прехода“. Първо по отношение на македонското малцинство в България, като заблудиха обществото, че такава няма, а че македонците са някакви малкумни и платени отвън антибългари. След това насочиха погледа си и срещу Македония. Особено откатко България влезе в Европа, това вече „европейско“ Гестапо започна да подготвя общественото мнение в България срещу Македония. В продължение на последните седем години от това гноясало тоталитарно гнездо и неговата доносническа свита тръгнаха безброй кампании и манипулации. От една страна, заблуждаваха държавния връх, от друга - лъжеха и насъскваха обикновените хора. Нищо не остана от оная България, която бързаше първа да признае Македония. Сегашната дебне с лаве в ръката зад ъгъла. Реки от лъжа и помия се изляха в душите на хората, за да намразят Македония и да „поискат“ властта да попречи на влизането ѝ в ЕС. Защото влезе ли - следва признаване на македонското малцинство в България и цяла една класа хора ще стане напълно излишна и ще трябва да напусне об-

"Македонски глас" е безплатно издание на Пирински македонски информационен център. Издава редколегия. Използва авторски текстове, както и материали от "Народна воля" и други източници.

Въпроси, препоръки, информации изпращайте на e-mail gatevski@hotmail.com

Ако случайно някое правителство не желаше да изпълнява антимакедонските малоумщини, препоръчвани от съответната гестаповска централа във или около ДАНС, то лесно беше притискано чрез разпалване на обществено недоволство. Както видяхме и при предишното правителство.

Не че хората на Борисов бяха китка по отношение на Македония, напротив - помним изказванията на външния министър Младенов и на самия Бойко Борисов за малцинствата. Но това правителство поне в един момент изглежда не желаше да се поддава на idiotските антимакедонски внушения и да пречи на Македония за евроинтеграцията. Структурите на ДС чрез техни агенти и меди, владени от техни агенти, настроиха обществото силно срещу Македония. Популистското правителство на Борисов бързо смъкна флаги си (или по-точно му паднаха гащите) и обяви в някакъв отчаян опит за запазване на достойнство, че ще помолят БАН да изготи позиция спрямо Македония.

ДС само това и чакаше, защото и там е бжкано от агенти на ДС, а по македонския въпрос сред академичите ѝ няма други освен гестаповските подлоги на живковизма. Ясно беше каква позиция ще изготвят. Такава е трагичната ситуация в България, че няма нито един здрав елемент в тая държава, всичко е болно и заразено - и меди, и служби за сигурност, и бизнес елит, и научен елит, и меди, и общество. Не само ние, македонците, страдаме от това. Както самият Борисов разбра по-късно, когато сам стана жертва на същите структури, на същите методи и беше принуден да си подаде оставка. Неслучайно последното нещо, което направи преди оставката, бе да открие в Македония и да заяви, че България подкрепя Македония и между двете страни няма проблеми. Да си го върне на тези, които го сваляха от власт. Късно беше, чадо, вече те бяха използвали и бе дошъл редът да те разкарат.

Поисканата от него позиция от БАН бе довършена при неговите наследници. Рожбата на „академичните умове“ бе едно съвсем закономерно и очаквано малоумие. Служебното правителство бе достатъчно неопитно да вземе насериозно тази idiotщина и да я разпространи като българска позиция сред партньорите си в Евросъюза. Та откъде да очакват, че ще бъдат до такава степен „оправени“ и окепазени от собствените си служби за сигурност и собствената си академия на науките? Все пак, изглежда, някой в дипломатически корпус нещо е подразбирал, та е успял да попречи на тази декларация-излагация да се даде напълно официална и открита форма. Вместо това документът е разпространен почти нелегално и полуофициално, като non-пейпър. И има защо да се притесняват разпространителите му, защото позицията в този

документ невероятно много излага България.

Какво можем да прочетем в тази рожба на тоталитарното скоутумие? Можем да прочетем вече втръснатите простотлъци в стил агент академик Георги Марков или Божо Димитров. Коронното твърдение, аргументирано с тоя буламач, е очаквано: „Ние не можем и няма да приемем каквито и да било претенции на Скопие за „македонско национално малцинство в България“. Та Македония през последните 23 години никога не е поставяла този въпрос официално. „Претенциите“ всъщност идват и принадлежат на самото македонско малцинство в България. Вместо да обърнат внимание на това, властите се опитват да се преструват, че нашите искания са всъщност от някаква друга държава. Нали ни „няма“...

Ето части от non-пейпъра:

„След Балканските войни и Първата световна война една част от географската област Македония беше включена в територията на Кралство Югославия. Всички исторически факти и извори показват, че в началото на 20-и век преобладаващото мнозинство от славянското население в тази област ясно идентифицираше себе си като българско (плебисцитът, проведен от отоманските власти през 1870 г., преди обявяването на султанското декрет, установяващо границите на Българската екзархия, докладът на международната Карнегиева комисия от 1913 г. и т.н.). Неуспехът на опитите между двете световни войни да се изкорени българската идентичност на местното население чрез насаждане на „южносръбска“ идентичност подтикна югославския лидер Йосип Броз Тито да започне през 1944 г. политика на създаване на нова „македонска“ национална идентичност във Федерална Република Македония. Тази конструкция е залегнала в решение на Коммунистическия интернационал и подкрепена от Сталин, и претендира, че всеки славянин, живеещ в географската област Македония, е етнически „македонец“, принадлежащ на „македонската нация“.

Обширният процес, воден от Титовия комунистически режим, включваше обявяването (на 2 август 1944 г.) на локалния диалект на българския език за „македонски“ език, също така и фабрикуването на „историческо минало“ за новата „македонска“ идентичност чрез широкоташно изопачаване на историята за сметка на съседни страни и народи. Всеки опит на местното население да манифестира българска идентичност беше потиснат чрез сталинстски методи. Хиляди бяха затворени или изпратени в лагерите на Титовия Гулаг, местни политически и интелектуален елит, самоопределящ се като български, беше унищожен в своеволни убийства в 1944-1946 г.

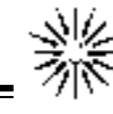
Без значение какви са резултатите от тези опити за изграждане на „македонска“ нация, те не могат да бъдат използвани като ар-

гументи за скопските малцинствени претенции виз-а-ви съседните страни. България би искала да подчертае, че ако такъв процес на национално изграждане е започнат през 1944 г., той е ограничен само в тогавашната социалистическа Република Македония и след 1991 г. във FYROM. Граждани на България не са вземали участие в такъв процес. Според това всякакви претенции на Скопие за „македонско национално малцинство в България“ остават изцяло неоснователни и неприемливи. В българското обществено мнение тези претенции са масово интерпретирани като косвени териториални претенции и отчуждане на българската национална идентичност генерално.“

КРАДЕЦА ВИКА: ДРЪЖТЕ КРАДЕЦА!

В стил крадецът вика дръжте крадеца. Оплакват се от изопачаване на историята хора, които безкрайно безсрамно я изопачават. Какъв плебисцит е определял границите на Екзархията, господа официални мошеници - хората са били карани да избират между гръкоезична патриархия или славяноезична екзархия, а не са питани българци ли са, или гърци. И дори при това положение над една трета са предпочели гръкоезичната патриархия! И къде Карнегиевата комисия е правила преброяване на населението? Какви официални преброявания, отразяващи българско самосъзнание на населението от онова време, не съществуват - османските власти са записвали хората според църковната им принадлежност и не са отбелязвали народността самосъзнание или самоопределение. Виждаме и как премълчават силното развитие на македонската национална култура и самосъзнание между двете световни войни, както и въстанието в Македония против българската окупация, именно в което въстание се роди и израсна македонската държава. Вместо това се приписва на Тито някаво решение за измисляне на македонска нация и език, че и Сталин се намесва, за да се сатанизира македонската нация като рожба на диктатори и злодеи. Сигурно на тези преброявания. Македонците са първото малцинство, което става жертва на новата политика на изграждане на единна българска нация - процес, завършил и кулминирал със злополучно известния „възродителен процес“ на асимилация на турското малцинство. Докато по отношение на турското малцинство политиката на асимилация е спряна с падането на комунизма (поради силна международен натиск и интерес), по отношение на македонците политиката не е променена. Всъщност политиката на изграждане на единна нация в голяма степен остава в сила и до днес и можем да я открием в конституционните защити на единството на нацията (тълкувани обикновено

Продължава на с. 3

ЛИЦЕМЕРИЕ

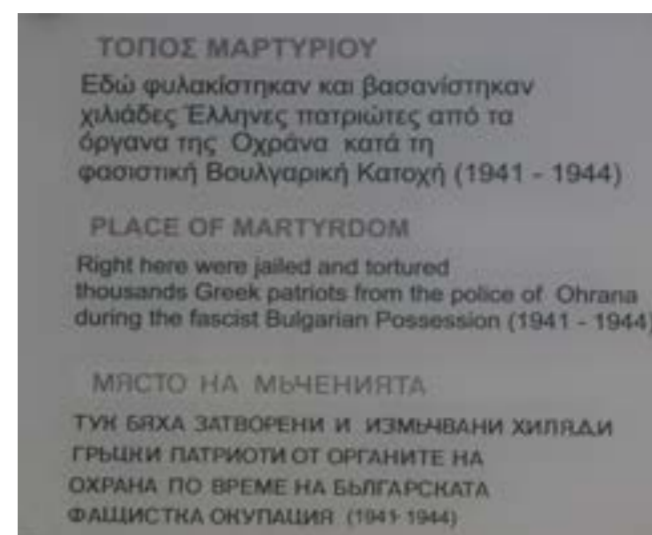
Продължава от с. 1

не само на английски (та всеки чужденец да може да го разбере), но дори и на български, та да може и най-неукният българин да го прочете. А ето и самия текст: „Място на мъченията. Тук бяха измъчвани хиляди гръцки патриоти от органите на Охрана по време на българската фашистка окупация (1941-1944)“. Вероятно всеки летен (а и не само летен) ден този текст се чете от десетки до стотици

българи. Къде е реакцията срещу това? Та не са ли били и там българските войски „освободители“, не е ли била и тази територия „освободена“, как така ще пише, че е било окупация, и то фашистка и българска? Това не би ли трябвало да е нетърпимо за „патриотите“?

Очевидно не!

След като се прибрах, разбрах, че в Силерокастро (Демир Хисар) се е провел същите дни

ПРОСТОТИЯТА НЕ МОЖЕ ДА СЕ УКРИЕ: ДАНС И ШЕСТО

Продължава от с. 2

да се очаква от диви живковисти и агенти на ДС?! Толкова са далдисали, горките, че искането за признаване на македонско малцинство им се вижда като „отричане на българската национална идентичност генерално“, сякаш ха ни признаха за малцинство, ха загина българската нация и никой повече никъде няма да се нарече или чувства българин. А всъщност единственото, което застрашава българската нация и идентичност, е българската държава, управлявана от такива скоутумни националисти като вдъхновителите и авторите на този дипломатически пасквил.

Но къде ги стига чепикът, си личи в последния пасаж. Каквито и да били резултатите в РМакедония, процесът на създаване на македонска на-

ция не бил обхванал нищо извън нея и особено в България. Откъде се пръкнаха тогава македонските малцинства в Албания (официално признато), в Гърция, в Сърбия и Хърватско, в Австралия, САЩ, Канада... (всички, с изключение на Гърция - официално признати?) И що за безсрамна лъжа е, че в България нямало процеси на формиране на македонската нация, когато македонската идентичност е регистрирана на практика във всяко преброяване от 1946 година досега, когато в миналото в България македонското малцинство е било официално признато, изучавали са се македонският език и история, имало е радиопредавания на македонски език...

Както виждаме, за да се защити една срамна и антидемократична позиция, се прибегва към нагла фалшификация на историята от страна на

ДОКЛАД ЗА ПРАВАТА НА МАКЕДОНЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ 2013

Изготвен от секретариата и одобрен от Председателството на ОМО „Илинден“-ПИРИН - 15 декември 2013 г.

Продължава от с. 1

на македонците през 1965 и 1975 г., десетина хиляди македонци успяват да се декларират като македонци (главно във вътрешността на страната, където терорът е бил по-слаб) въпреки силния натиск и репресии по време на тези преброявания.

1. Позиция на БКП от 1989 г.: „В нашата външнополитическа дейност успешно се отстоява историческата истина, че България е еднорационална държава, в границите на която няма нито чужда земя, нито национални малцинства.“[2]

2. Министърът на външните работи Николай Младенов на 7 май 2010 г. при официално посещение в Скопие заявява: „В България няма македонско малцинство, там няма никакви малцинства, там живеят хора, които имат човешки права.“[3]

3. Евродепутатът от тогава управляващата в България партия ГЕРБ

в смисъл на етническо единство), отсъствие на понятие за малцинство в Конституцията и въобще в българското законодателство, и честите твърдения от правителството, че в България няма малцинства. Континуитетът на тази политика може лесно да се илюстрира със следните примери:

1. Позиция на БКП от 1989 г.: „В нашата външнополитическа дейност успешно се отстоява историческата истина, че България е еднорационална държава, в границите на която няма нито чужда земя, нито национални малцинства.“[2]

2. Министърът на външните работи Николай Младенов на 7 май 2010 г. при официално посещение в Скопие заявява: „В България няма македонско малцинство, там няма никакви малцинства, там живеят хора, които имат човешки права.“[3]

3. Евродепутатът от тогава управляващата в България партия ГЕРБ

Андрей Ковачев на 7 август 2012 г. на въпроса на македонската телевизия Канал 5 дали има македонско малцинство в България отговаря: „Не, не, не, не, разбира се, че няма, колко пъти искате да ви кажа това. В България няма таква малцинство. В България няма малцинства.“[4]

Този континуитет на тоталитарната политика в демократичния период намира символичен израз в употребата на крилатата фраза на Живков, че „македонско малцинство в България няма и не може да има“, от редица политици, министри, евродепутати на европейска България.[5]

Досега съществуването на македонското малцинство в България е отричано непрекъснато от официалните български власти, започвайки от диктатора Тодор Живков през март 1963 г.[6] до 2013 г. След настъпването на демокрацията македонското малцинство е отричано на практика от всички органи на

властта, като следващите примери на отричане не изчерпват списъка:

- На 2 януари 1990 г. външният министър Бойко Димитров в официално изказване;

- На 6 март 1990 г. парламентът с официална декларация:[7]

- На 21 май 1990 г. същото направи председателят на България в ООН Иван Сотиров:[8]

- Президентите Петър Стоянов и Георги Първанов чрез публични изказвания в медиите;

- Отричането на македонско малцинство е застъпено в редица съдебни решения от 2000 г. Насам, започвайки с Конституционния съд, Софийски градски съд, Софийски апелативен съд и Благоевградски окръжен съд:[9]

- Настоящият външен министър (виж по-долу).

България от 1963 г. до днес не просто не при-

голям празник в чест на освободените на града от българската окупация, като е участвал владиката и местните власти. От българска страна на това реакция нямаше. А на практика такива празници ежегодно има в почти всеки град на днешна Северна Гърция - Егейска Македония.

Очевидно търпимостта на ДС патриотите е различен аршин - един за Македония, друг за Гърция. Очевидно е и

това, че не твърденията за българска окупация, български фашизъм и т.н. са проблем - проблемът е националистическата позиция на България спрямо Македония, която си търси поводи и оправдания, за да води враждебна политика и да пречи на нейната евроинтеграция.

А поводи за това, ако няма, ще се намерят или, както редовно виждаме - се измислят.

КАМЕН ПЕТРОВ

българската власт и „наука“. Какво унижение е това за една държава!

ИЗЛЪГАНИТЕ ЛЪЖЦИ

Словото на омраза, характерно за България спрямо македонското малцинство и нация, вече се официализира на международно равнище. Само да не се окаже, че резултатите са обратни на очакваните от Живковите изчадийца в София. Защото те, изглежда, са изпаднали в най-голямата грешка на пропагандистите - повярвали са на собствените си лъжи и глупости, и вместо да си траят и да не привличат внимание към своята престъпна политика и пропаганда, се опитват да я продават на Европейския пазар. Волът рие, но на гърба му пада - казва народът.

ЛЮБОМИР МАРКОВ

Софийски апелативен съд, с председател Светлана Божкова твърди същото:

„етническо малцинство, каквото не е исторически структурирано и обособено на територията на Р. България. ... В България не съществува македонско етническо малцинство, по смисъла на дефиницията, съдържаща се в Препоръка 1134 от 1990 г. на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа (ПАСЕ) като обособена и утвърдена на територията на страната група от хора, чиито членове са граждани на държавата и притежават отличителна религиозна, езикова, културна или друга характеристика, различаваща ги от мнозинството от населението“

Правата на хората с македонско самосъзнание през 2013

ПРАВО НА САМООПРЕДЕЛЕНИЕ

Македонското малцинство продължава официално да се отрича от България, а самоопределянето като македонец да се третира като неприятелски акт, насочен срещу българската държава и нация.

През 2013 г. българският външен министър Кристиан Вигенин повторил позицията, поддържана от него още като евродепутат, че в България няма македонско малцинство.[10]

През 2013 г. с Решение № 715, от 11.04. 2013 г.,

Продължава на стр. 10

ИЗ ДЕЙНОСТТА НА ПИРИН

ОТБЕЛЯЗАН ДЕНЯТ НА ГЕНОЦИДА В БЛАГОЕВГРАД

На 8 септември 2013 г. с полагање на цвета и речи бе отбелязан Денят на геноцида

върху независимото македонско движение в България. Организатор на мероприятияето бе ОМО "Илинден"-ПИРИН. Присъстваха съпредседателите Георги Христов, Иван Сингартийски, Крум Филатов и Стойко Стойков заедно с членове от цяла Пиринска Македония и от Шумен. С кратко слово към събралите се се обърна Георги Христов. Членът на Централния съвет на партията Димитър Иванов от Шумен изнесе свой рецитал и кратко слово. С минута мълчание и падане на колена бе почитана паметта на жертвите.

На 8 септември 2013 г. в клуба на ОМО "Илинден"-ПИРИН в Благоевград се проведе заседание на Централния съвет на партията. Водещ бе съпредседателят Георги Христов. За дейността на партията през лятото докладваха членовете на Председателството и Централния съвет. Новост, която ще се превърне в правило, е това, че сега докладва не само един съпредседател, а всички, също така и всички членове на Централния съвет.

Това дава възможност този най-висш орган на партията да придобива по-ясна представа за извършваната дейност.

Обсъждан бе подробно въпросът за регистрацията на организацията и партия на македонците в България. Съобщение за дейността на ЦКРК направи председателят Й Стоян Герасимов.

Съпредседателят Крум Филатов подчерпи за своята нова внучка и за навършването си на "35 години и 360 месеца".

ЗАСЕДАНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО

На 20 октомври 2013 г. в живописната местност Папаз чарир в Южния Пирин бе проведено заседание на Председателството на ОМО "Илинден"-ПИРИН. Присъстваха всички съпредседатели от кворума: Георги Христов, Ангел Безев, Иван Сингартийски, Крум Филатов и Стойко Стойков. Съгласно промените, направени в устава на партията на тазгодишната й Национална конференция, по отношение на Централния съвет и Председателството се въведе разделение на членове на такива от кворума и такива извън него с цел отдалечеността или отсъствието от страната на част от членовете да не застрашава провеждането на заседанията и законността на вземаните решения.

Извън кворума в Председателството са двамата членове, постоянно пребиваващи в чужбина – Александър Спасов и Стоян Мечаров. Бяха разглеждани редица въпроси от текущата дейност, както и процедурни въпроси.

Бе докладвано за продължаващото ембарго от страна на властите срещу регистрацията на македонски дружества в страната и бе решено

да се обърне специално внимание на този вид дискриминация, като се вземат всички възможни мерки в тази насока, включително да се подкрепят такива организации в борбата

жат думите си, че няма дискриминация, а македонците съответно да се успокоят и научат да ползват правата си. От друга страна обаче, така се принуждават властите да свалят картите и да покажат наистина ли спазват правата на македонците, или това са само думи за пред света. Така това води до из-

та им за регистрацията и търсене на справедливост. Партията остава твърдо на своето становище да поддържа близки отношения с всички

СЛОВО НА СЪПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОМО "ИЛИНДЕН"-ПИРИН И ГЛАВЕН И ОТГОВОРЕН РЕДАКТОР НА ВЕСТНИК "НАРОДНА ВОЛЯ" ГЕОРГИ ХРИСТОВ НА ДЕНЯ НА ГЕНОЦИДА

Македонци, съидейници, приятели, добре дошли!

Събрали сме се тук скромно да почетем гибелта на невинно избитите македонски дейци, чиято единствена вина е била, че не са се подчинявали на софийския диктат, а са мислели, живели и са се борили за Македония, за нейното освобождение и обединение.

Преди 89 години тук, в Горна Джумая, започна кърваво насилие, в което участваат терористи, македонски продажници, садисти, българските цивилен и военни власти, и българските медиуми в заговор с коварната и чудовищна цел – да изтребят всички независимо мислещи македонски патриоти.

За седмици загинаха стотици.

Този ден сме избрали като символ, като спомен, като подтик.

Символ на опитите да бъдем залечени, но и на волята ни да останем македонци.

Спомен за всички загинали за народа ни и за свободата, за правото да бъдем македонци, за това, че сме македонци.

Подтик да продължим да бъдем верни синове на Македония, да се борим за истината, за своите права и за достойнството си.

Денят на геноцида срещу независимото македонско движение в България ни напомня всяка година, че трябва да се борим срещу съюзаването на национализъм, държава, медиуми и лумпени – съюз, съществуващ в България срещу македонците и днес. А този съюз, както е доказала историята, увержда еднакво и македонците, и българите. А това не бива никога да се повтаря повече.

Днес, отдавайки заслужена почит към загиналите, нека отново обещаем пред себе си, че ще продължим по достоинния път, по който сме поели, че ще почетем паметта на загиналите с делата си.

Благодаря Ви!

македонски организации в България, склонни да приемат сътрудничество в една или друга сфера.

Бе прието решение да се търси контакт и да се искат срещи с властите с цел отдалечеността на проблемите на македонските организации в страната. Осъществяването на тези срещи ще представлява голяма стъпка напред, а отказите ще илюстрират отношението на властите спрямо македонците пред света. Това е една от най-важните линии на действие, която би трябвало да се прилага от всички македонски организации в страната. ПИРИН е добронамерена спрямо държавата и желае да започне диалог и да ползва правата, които според властите имат всички граждани на България. По този начин се дава възможност на тези власти да дока-

бличаване на една престъпна политика и събира факти за нея. По този начин се помага както на самата държава да осъзнае проблема и да се отърве от тази политика, така и на света да види нещата такива, каквито те наистина са, и помогне за прекратяване на престъпната практика. Всички македонци в страната, опитвайки да ползват правата си – било като провеждат мирни събрания, било като се опитват да си регистрират организации, постигат точно това, но проблемът е, че не всички случаи на дискриминация стават известни. Ето защо е добре при такива случаи да се контактува с ръководството на ПИРИН, което има богат опит в тази област.

Взети бяха важни процедурни решения за по-бързо, по-добро общу-

ване и вземане на решения в бъдеще, като се използват максимално възможностите на техниката. Партията ще подкрепи отварянето на клуб в Гоце Делчев. Решени бяха и други, по-малки текущи проблеми от работата на ПИРИН.

ЗАСЕДАНИЕ НА ЦКРК

В същия ден и място бе проведено заседание на Централната контролно-ревизионна комисия на ОМО "Илинден"-ПИРИН. Заседанието водеше председателят на комисията Стоян Герасимов. Обсъждани бяха процедурни въпроси и особено предстоещите ревизии на всички нива в партията. Те ще обхвалят не само финансови въпроси, а широк спектър от актуални проблеми, като имат за цел да дадат пълна и точна представа за състоянието в партията и във всяко нейно звено, нещо важно за бъдещото й развитие и засилване. Обсъден бе и въпросът за наблюдението на заседанията на Централния съвет на партията с цел следене на уставността на вземаните решения. Практиката на провеждане на заседанията на ЦКРК едновременно с тези на Председателството е новост, въведена от сегашния състав на тази комисия.

МАКЕДОНЦИТЕ ПРОВЕДОХА ТРАДИЦИОНЕН СЪБОР, ПОСВЕТЕН НА СВЕТИ ДИМИТЪР В СЕЛО НОВО ЛЯСКИ

На 26.10.2013 година в село Ново Ляски се проведе традиционен събор, посветен на Свети Димитър. На него присъстваха и членове от секциите на ОМО "Илинден"-ПИРИН

от селата Коприлен, Ново Ляски, Мусомища, Кромидово и град Гоце Делчев. Членовете на партията положиха венец пред паметника на местния войвода Иван Попов, участник в

Продължава на с. 5

ИЗ ДЕЙНОСТТА НА ПИРИН

Продължава от с. 4

трапеза на всички членове на ОМО "Илинден"-ПИРИН и македонски хора на селския площад.

(*Стефан Терзиев*)

СРЕЩА С ЕВРОПЕЙСКИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

Евроекспертите на Консултативния комитет (КК) за Рамковата конвенция за защита правата на националните малцинства при Съвета на Европа извърши своето редовно посещение в България за цел изготвяне на поредния доклад за страната. При това по тяхна покана на 11 ноември осъществиха важна среща в хотел "Арена" в гр. София с представителите на ОМО "Илинден"-ПИРИН. Присъстващи на срещата бяха съпредседателят на партията и главен и отговорен редактор на в. "Народна воля" Георги Христов, съпредседателят Крум Филатов, председателят на ЦКРК Стоян Герасимов и общинският секретар на партията в гр. Петрич Георги Ораков. Представителите от Консултативния комитет на Съвета на Европа бяха Атанасия Спиллопулу Укермарк, Арзу Агаси-Сизан и Сара Бъртън.

Изказвайки голямата си благодарност от името на ПИРИН и от присъстващите на срещата нейни представители към евроекспертите, Георги Христов им предостави писмено и документи за отричането на македонско малцинство в страната и за отнемането правата и свободите на

македонците в Република България, която отказва регистрацията на партията и македонски сдружения. След това им даде и в. "Народна воля", като обясни, че идеята на Гоце Делчев "Аз разбирам света единствено като поле за културно съревнование между народите" е идеята и на вестника. Говорейки за мегаломанската национална доктрина с абсурдните й миражи за велика Санстефанска България, за непрекъснатата злостна антимакедонска пропаганда и явното отричане, заявявайки, че населението на Република Македония е българско, с български корени, твърдение, което доказва, че тя отрича като цяло македонската нация и македонци дори и в Македония, а в този контекст за македонско малцинство в България и дума не може да става. Поради тази ретроградна шовинистическа политика България сее омраза между народите на двете страни.

Г. Христов посочи, че идеята на принципна позиция на ОМО "Илинден"-ПИРИН е за свободна и обединена Европа, за зачитане правата и свободите на националните малцинства, за толерантност и взаимно почитане на националната идентичност на всяка страна на света. Той поясни, че народите желаят да живеят в спокойствие и мир, а държавниците и политиките са тези, които създават ненавистта и омразата.

Стоян Герасимов – председател на ЦКРК на партията, достави документи на евроекспертите от решението

ОТВАРЯНЕ НА ДОСИЕТАТА

Дружеството на репресираните Македонци в България съобщава:

След промените в законите, извършени през последните години, всеки български гражданин може да поиска и да получи възможност да прегледа своето досие от времето на комунизма. Това става чрез подаване на молба до Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Комисията се намира в София. След известен период на изчакване гражданинът получава отговор дали има досие. Доколкото има такова, той може да го прегледа, като това може да се върши само в София в читалищата на споменатата комисия. Тъй като тя е малка по обем, заявки се правят един ден предварително по телефона. Гражданинът подписва декларация, че няма да използва получената информация противно на съществуващите закони. Освен да прегледа и четне досието си, може да поръча да бъдат скерокопирани отделни документи от него или дори цялото, като цената е 25 стотинки на страница. Всеки може да види своето досие или това на своя роднина (с пълномощно), или пък на свой починал родител.

Защо да си проверим досиетата при всичките тези неудобства?
Освен лично любопитство и съвсем реалната възможност да разкрием агентите, които са ни топили някога, има и далеч по-ценни неща, особено за нас, македонците. В своите досиета можем да открием доказателства, че сме били репресиран, че законното на пръв поглед уволнение не е било поради дисциплинарни причини, а е наредено от службите за сигурност поради македонски позиции и прояви на жертвота. По този начин можем да кандидатстваме за обезщетение като репресиран и да го получим напук на практиката, която съществува в момента да не се признава за репресии извършено срещу македонци. Също така досиетата могат да ни снабдят с доказателства, че е предлеването срещу съветския човек не е било криминално, както понякога са обичали да ги формулират тоталитарните власти, а национално и политическо. Доказателствата в досиетата

могат в това отношение много да помогнат. Друга важна причина да направим това е да докажем историческата истина, че македонците в България са преследвани заради своето самосъзнание. Документите в досиетата могат да послужат за издаване на книги и брошури със спомени, за публикуване на материали във вестници и т.н. Тези материали могат много да послужат в борбата ни за човешки права. Попълването на личната и семейната история и архив и оставянето на нашите наследници свидетелства за нашата борба и страдания е не по-малко важно нещо в случая.

Ето защо призоваваме всички македонци в България (а и не само те), които са били преследвани и репресиран, да подадат молба до споменатата комисия да прегледа досиетата си, като приемат най-важното в тях, и да се свържат с нас чрез редакцията на в. "Народна воля" за помощ в публикуването или за консултация за искането на законно дължимите обезщетения на репресираните.

Формулярът, с който се иска достъп до досието има следният текст (виж и снимката вдясно):

"До г-н Председателя на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия

ЗАЯВЛЕНИЕ
от (име, презиме, фамилия)
жител на (гр/село, ул., блок, вход, ап., пощенски код, телефон)
ЕГН.....
Г-н Председател,

На основание Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, моля да ми бъде осигурен достъп до всички документи, събирани за мен.

(град, ден, месец, година) / (подпис)
Адресът на комисията е: София 1000, ул. "Врабча" 1. **ДРМЕ**

на Страсбург, които са отрицателни, без да обясняват смисъла на решението. Той говори за времето на комунистическата диктатура в България, че като македонец е осъден и лежал в затвора и изселван от Пиринския дял на Македония.

Експертите от Консултативния комитет запитаха за преброяването на населението в България и за оповестените резултати, че в страната са били записани като македонци съвсем малко хора. На този въпрос Христов отговори, че ОМО "Илинден"-ПИРИН декларира, че не признава това преброяване, защото то се проведе открито, с тенденция да се фалшифицират резултатите. Защото Националният статистически институт преди преброяването определи графа "македонец", а за този случай бяха уволнени петима служители от института, а графата "македонец" бе премахната.

Съпредседателят Крум Филатов обясни за конкретни случаи, как преброителите, без да питат кой с каква народност е, направо го пишат българин.

Георги Ораков – общински секретар на партията в Петрич, също посочи конкретни примери на преброителите за попълването на образците, че те попълвали документа единствено само като българи.

Евроекспертите на Консултативния комитет на Съвета на Европа изказаха своята благодарност за предоставената подробна информация от представителите на партията на срещата, за проблемите, които имат македонците в Република България, и заявиха, че ще подготвят специален доклад, който ще бъде готов още в началото на 2014 година. (**НВ**)

ИЗРАТЕН ДОКЛАД ДО КОНСУЛТАТИВНИЯ КОМИТЕТ ЗА РАМКОВАТА КОНВЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НАЦИОНАЛНИТЕ МАЛЦИНСТВА

На 21 ноември 2013 г. Председателството на ОМО "Илинден"-ПИРИН изпрати подробен доклад до Консултативния комитет за Рамковата конвенция за защита правата на националните малцинства при Съвета на Европа. Доклада касеа положението на македонското малцинство в България и липсата на кавъто и да е напредък от страна на България по препоръките направени от същия комитет в доклада му от 2010 г. Да припомним комитетата препоръка на България да започне диалог с македонците за решаване на съществуващите проблеми и да обърне внимание на искането за признаване на македонско малцинство. В доклада си пиринци посочват редица нарушения през изминалите три години като особено обръщат внимание на отричането на малцинството, отказа на държавата да води диалог, нерегистрирането на македонски организации, словото на омраза срещу македонците и на неизучаването на македонски език, култура и история в училищата. Приложени към доклада са други важни документи като декларациите и доклада за преброяването, цитати от съдебни решения и подобно (*Текста на Доклада публикуваме в този брой на "Македонски глас"*.)

След това имаше разисквания по въпроса за македонското гражданство и въпросът с подмяна на старите македонските паспорти, на които срока за валидност е изтекъл с нови такива. На заседанието също така се разискваше по въпроса на създаването се новите етнически партии и нашето отношение към тях. Следващото заседание на Централния съвет бе насрочено на 3 февруари 2014 година в гр. Гоце Делчев. (**НВ**)

Председателството на ОМО

"Илинден"-ПИРИН объсди и прие приготвените от Секретариата на партията Годишен доклад за положението на македонското малцинство в България за 2013 г. Доклада ще бъде преведен на английски и изпратен до всички заинтересовани организации и институции в страната и чужбина.

ОТБЕЛЯЗАНЕТО ГОДИШНИНАТА ОТ РОЖДЕНИЕТО НА Н. И. ВАПЦАРОВ

На 8 декември 2013 година в гр. Банско бе проведена обичайната тържествена церемония в чест на сто и четири години от рождението на големия македонец и поет Никола Вапцаров. Присъстваха представители на ОМО "Илинден" – ПИРИН, съпредседатели и членове на Централния съвет и членове на ЦКРК на партията, за да изразят своето уважение и любов към великия творец и борец за Македония. Положени бяха карамфили пред паметника на поета в центъра на града, издигнал си величието в душата на всеки македонец със своята дълбока, човешка и патриотична поезия.

Слово в чест на Никола Вапцаров произнесе съпредседателя на ОМО "Илинден – ПИРИН и главен и отговорен редактор на вестник "Народна воля" Георги Христов. След това присъстващите си направиха снимка за спомен.

Всъщност честването на годишнината от рождението на Никола Вапцаров вече стана традиционно събитие в живота на македонското малцинство в страната. Макар символично, уважението и вниманието към Никола Вапцаров са важен знак, че македонците в България не са забравили откъде са тръгнали и накъде отиват. И вървейки напред, в трудната борба те се вдъхновяват именно от примера на подобни светли личности от своето близко и далечно минало.

Защото в бурята е пак със нас, тъй като сме един народ и се обичаме.

ЗАСЕДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ СЪВЕТ НА ПИРИН

На 8 декември 2013 година в село Баня, Разложко бе проведено заседание на Централния съвет на ОМО "Илинден" – ПИРИН. Заседанието бе ръководено от съпредседателя на партията Иван Сингартийски. На заседанието бе дискутиран въпросът за учредяването на сдружението. Всъщност, трябваше да се уточни, какво е направено и какво още престои да се направи. Решено бе до 3 февруари 2014 година мероприятията в това направление да приключат положително. Разисквания имаше и по въпроса, дали честването на Никола Вапцаров да се провежда по случай датата на неговото рождение, или датата на неговото убийство. Единдушно бе решено честването да се провежда на 23 юли по случай разстрела на Никола Вапцаров.

След това имаше разисквания по въпроса за македонското гражданство и въпросът с подмяна на старите македонските паспорти, на които срока за валидност е изтекъл с нови такива. На заседанието също така се разискваше по въпроса на създаването се новите етнически партии и нашето отношение към тях. Следващото заседание на Централния съвет бе насрочено на 3 февруари 2014 година в гр. Гоце Делчев. (**НВ**)

ПИСМА ДО БЪЛГАРСКИТЕ ИНСТИТУЦИИ: ОТКАЗИ ИЛИ БЕЗ ОТГОВОР

Македонците искат диалог, властите се правят, че не чуват

ДО ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ Г-Н РОСЕН ПЛЕВНЕЛИЕВ

София 1123, „Дондуков“ 2

Г-н Президент,
От името на ОМО "Илинден"-ПИРИН, партия член на Европейския свободен альянс и чрез негов представител в Европейския парламент, моля за среща с Вас с цел да обсъдим проблемите на хората с македонско самосъзнание в страната. Ние за съжаление сме единствената партия в България, която открито и смело се застъпва за правата на тези граждани на Р България, така че обективно и няма с кого друго да ги обсъдим.

Хората с македонско самосъзнание в България се сблъскват с отричане, слово на омраза, дискриминация и други проблеми, които бихме желали да представим пред Вас и заедно да обсъдим. Това засяга законността, демокрацията и динството на обществото, ето защо сме убедени, че въпросите са от значителен интерес, още повече, че от далечната 1963 г., когато диктатора Живков наложи със сила политиката на отричане на македонското малцинство, те никога не са били поставяни на демократично обсъждане, с участието на самите пострадали.

Господин президент,
Вие в ролята на баща на нацията, т.е. на всички граждани на Р България, несъмнено сте заинтересуван от добруването и проблемите на всеки един гражданин. Както и сам сте изтъквали, вие самия сте с македонски произход и сте от гр. Гоце Делчев. Окуражени от всичко това ние желаем да се срещнем с Вас, като граждани на Р България, като политици, като македонци и като ваши земляци. Защото мнозина от членовете на нашата партия, но и мнозина от хората с македонско самосъзнание са ваши земляци, от Гоце Делчевския край. Убедени сме, че Вие като техен президент, земляк и съгражданин сте загрижен за проблемите, с които те се сблъскват и бихте желали да се информирате по-добро по този въпрос. Като граждани на Р България с македонско самосъзнание, ние желаем да се срещнем с Вас, нашия президент, за да обсъдим предизвикателствата, с които се сблъсква нашата общност. Надяваме се, че обстоятелството, че споделяме общ произход, макар и не идентично самосъзнание, ще бъде допълнителен подтик за Вас да ни обърнете внимание. По този начин, ние македонците тук, в България, както тези с македонско, така и тези с българско етническо самосъзнание, първи ще дадем пример за разбирателство, положително европейско мислене и зрялост, които са толкова необходими днес в една чувствителна и болезнена сфера. По този начин ние ще дадем пример и надежда на всички и по отношение на сближението между Р България и Р Македония, което е толкова актуално сега и което е наш общ интерес. Като демонстрираме толерантност помежду си ние ще покажем на всички, че проблемите не са нерешими.

Македонското малцинство в България и българското в Македония не трябва да бъдат повече използвани от злонамерени хора, като средство за влошаване на отношенията и оправдаване на дискриминацията, а да се превърнат в средство и мост за сближаване, разбирателство и добросъседство. Кой по-добре от нас македонците в България с различно самосъзнание може да разбере това и кой може да е по-заинтересован от нас?

Подобни срещи са несъмнено полезни и необходими и като такива са препоръчвани многократно от международни институции. Комисаря по правата на човека в Страсбург, Европейската комисия срещу расизма и нетолерантността и други в своите доклади многократно с аподканвали българските власти да започнат диалог с етническите македонци в България за общо решаване на проблемите.

Такива срещи са необходими и за това, защото както сме установили на свой гръб, недореформираниите тоталитарни служби за сигурност продължават да манипулират обществото, медиите, но и държавния връх с невярна и тенденционна поднесена информация с цел да продължат статуквото и дискриминацията на македонското малцинство в България. По този начин те остават вярни на заветите на Тодор Живков и ни натрапват едно минало, което всички искаме да захвърлим надалеч.

Вярваме, че като наш президент сте убедени също както сме и ние, че трябва да бъдат изслушани и двете страни и че не бива да се заклепваме никого, без да му се даде възможност да се изкаже и защити. Но ако не като партия, ако не като представители на малцинството, то поне ни приеми и разговаряйте с нас като граждани на България, които имат определени проблеми, желаят да ги споделят и заедно с вас, президента, да намерят решение.

Осъзнаваме, че това което искаме от Вас е една храбра и рискована крачка, но е също и възможност да промените нещата, да сложите начало на край на множество неправди, които троят положението в България и отношенията ѝ със съседите. Надяваме се, че именно Вие сте човек, който ще може да направи тази голяма крачка.

С уважение:
Георги Христов, съпредседател на ОМО "Илинден"-ПИРИН, упълномощен от всички членове на Председателството: Ангел Безев, Иван Сингартийски, Стоян Мечкарров, Александър Спасов, Стойко Стойков, Крум Филатов.

БЕЗ ОТГОВОР - БЕЗ ОТГОВОР - БЕЗ ОТГОВОР

ДО ПРЕМИЕРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, Г-Н ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ

бул. Княз Александър Дондуков № 1, София 1594

Г-н Премиер,

Бихме искали да се срещнем с Вас и да поставим на Вашето внимание някои наболели въпроси. Става дума за официално отричането в България македонско малцинство и правата на българските граждани с македонско самосъзнание. Отречени, обект на слово на омраза и с грубо потъпкано право да регистрират организации тези граждани на Европейска България се чувстват отритнати от държавата и дискриминирани. Всеки, който желае може да ги обижда публично сигурен в своята безнаказаност. Държани извън обществения живот и сатанизирани в медиите тези граждани на страната, която имате честа да управлявате се нуждаят от вашето и на правителството Ви внимание.

Македонското малцинство може да допринесе за подобряване на отношенията между България и Македония. Имено отричането на това малцинство и македонската нация играе ключова роля в проблемите между двете страни. Ние горещо поздравяваме усилията правени за сближаване между двете страни. Срещата, която искаме е и в тази насока – желаем и ние да помогнем на държавата с каквото можем.

Препоръка за започване на диалог между македонското малцинство и българските власти се съдържа във всички доклади направени през последните петнадесет години от Комисаря по правата на човека в Страсбург, Европейската комисия срещу расизма и нетолерантността, Комисията за наблюдение на имплементацията на Рамковата конвенция за малцинствата и др.

Решаването на тези проблеми е наш общ интерес, ние не желаем конфронтация, нито изнасяне на проблемите извън границата на страната – те е най-добре да се решават тук, на място. Не желаем държавата ни Р България да продължава да се компрометираща и не по наша воля се стига до там, а защото досегашните управления не ни оставяха никаква друга възможност освен да потърсим навън, в Европа, справедливостта, която ни бе отказвана тук... Надяваме се с вас да отворим нова страница и заедно да направим България по-добро място за всичките ѝ граждани, включително и за тези с македонско самосъзнание.

Тази среща е необходима и за това, защото както сме установили, неререформираниите както трябва тоталитарни служби за сигурност продължават да манипулират обществото, медиите, но и държавния връх с невярна и тенденционна поднесена информация с цел да продължат статуквото и дискриминацията на македонското малцинство в България. По този начин те остават вярни на заветите на Тодор Живков и ни натрапват едно минало, което трябва да остане зад гръба ни.

Чрез тази среща ние Ви предоставяме възможност да се информирате за положението и от другата – пострадалата страна, а не само от организаторите на репресиите в миналото и на дискриминацията днес.

Ако не като с партия или представители на малцинство, то поне се срещнете разговаряйте с нас като с граждани на Р България.

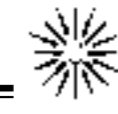
С уважение:
Георги Христов, съпредседател на ОМО "Илинден"-ПИРИН, упълномощен от всички членове на Председателството: Ангел Безев, Иван Сингартийски, Стоян Мечкарров, Александър Спасов, Стойко Стойков, Крум Филатов.

ОТКАЗА НА ИСКАНАТА СРЕЩА

<p>РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ АДМИНИСТРАЦИЯ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ</p>	
№ 1737/13	ДО
2 8 - 11 - 2013	Г-Н ГЕОРГИ ХРИСТОВ БЛАГОЕВГРАД Ж.К. „ЗАПАД“ БЛ. 36, АП. 17

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ХРИСТОВ,
...
Бихме искали да Ви уведоим, че за съжаление, многобройните ангажменти, които г-н Премиерът има в страната и чужбина, не му позволяват да Ви приеме лично.
...

<p>С уважение,</p> <p>НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ "ПРИЕМНА":</p> <p>/СОНЯ БОЖИКОВА/</p>	<p>Изготвил:</p> <p>/Д. Рашков/</p>
---	-------------------------------------

ПИСМА ДО БЪЛГАРСКИТЕ ИНСТИТУЦИИ: ОТКАЗИ ИЛИ БЕЗ ОТГОВОР

Македонците искат диалог, властите се правят, че не чуват

ДО МИНИСТЪРА НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

ПРОФ. Д-Р АНЕЛИЯ КЛИСАРОВА

София 1000 бул.: „Княз Дондуков“ 2А

Г-жо министър,

Бихме искали да се срещнем с вас с цел да обсъдим някои касаещи Вашето министерство, а същевременно и част от гражданите на Р България проблеми.

Става въпрос за определени проблеми и искания на македонското малцинство в България. На срещата бихме искали да обсъдим по-конкретно:

1. Връщане на изучаването на македонски език, литература и история в българските училища за децата с македонско самосъзнание и всички желаещи. Както знаете те са били част от българската образователна програма през 1947/1948, а са били предвиждани и през 1949 г., но са отстранени по политически причини. Изучаването на македонския език и литература ще помогне на хората от македонското малцинство в България да бъдат в крак с развитието на македонската култура и да служат като културен мост между двете държави, нации и култури.

С уважение:

Георги Христов, съпредседател на ОМО "Илинден"-ПИРИН, упълномощен от всички членове на Председателството: Ангел Безев, Иван Сингартийски, Стоян Мечкарров, Александър Спасов, Стойко Стойков, Крум Филатов.

БЕЗ ОТГОВОР - БЕЗ ОТГОВОР - БЕЗ ОТГОВОР

ДО МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО

ЗИНАИДА КАМЕНОВА ЗЛАТАНОВА

София 1040, ул. Славянска № 1

съд по правата на човека в Страсбург. В приложение ви изпращаме някои факти от последните години.

Г-жо министре,

Бихме искали да се срещнем с Вас и да Ви предствим и обсъдим заедно дискриминацията извършвана от страна на съдебната система в България срещу представителите на македонското малцинство в България. Имено както се оказва, хората с македонско самосъзнание в България не могат да си регистрират организации, чрез които да защитават правата си, да развиват своята култура и идентичност. Съдилищата категорично отказват да регистрират такива организации, при което използват дискриминационни заявления, превишават правомощията си в много отношения, прилагат тоталитарно тълкувание на Конституцията на Р България, противно дори противно на тълкувания дадени от Конституционния съд и използват аргументи за които Р България вече осем пъти е осъдена от Европейския

С уважение:
Георги Христов, съпредседател на ОМО "Илинден"-ПИРИН, упълномощен от всички членове на Председателството: Ангел Безев, Иван Сингартийски, Стоян Мечкарров, Александър Спасов, Стойко Стойков, Крум Филатов.

БЕЗ ОТГОВОР - БЕЗ ОТГОВОР - БЕЗ ОТГОВОР

ПРИЛОЖЕНИЕ

Из някои съдебни решения през последните 13 години

Решение № 1 от 29 февруари 2000 г. по конституционно дело № 3 от 1999 г., съдия докладчик Цанко Хаджистойчев (Обн., ДВ, бр. 18 от 07.03.2000 г.)

„В Република България няма обособен македонски етнос.“

Решение на Софийски градски съд октомври 2007 г.

„В България няма оформен македонски етнос.“

Решение № 205/2008 Благоевградски окръжен съд, съдия Беличка Борилова, с което отказват регистрацията на Съюза на репресираните македонци в България

„посочените цели на бъдещото сдружение, не са в съответствие с установеното от нормата на чл. 38 от ЗОЛНЦ. Формулировката им не касае защитата на човешките права и т.н., а ги дефинира по определен начин, което само по себе си не може да бъде цел на сдружението.“

Решение № 407 / 07.05.2009 на САС, председател Иван Иванов, с което показва регистрацията на Македонско културно-просветно дружество „Никола Вапцаров“.

„счита, че не са налице предпоставките за вписването му в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, тъй като в голямата си част формулираните в Устава на сдружението цели и средства за тяхното постигане противоречат на чл. 6 ал. 2 от Конституцията на Р България, забраняващ привилегии, основани на „народност, етническа принадлежност, произход...“ В Р България няма обособен македонски етнос, а част от посочените в Устава на сдружението цели внушават съществуването на такъв етнос, съставляващ малцинство, лишено от права, и призовават към отстояване и защита на македонската кауза, поради което и представляват дейност, насочена срещу единството на българската нация и териториалната цялост на страната ни като основен конституционен принцип по смисъла на чл. 44, ал. 2 от Конституцията.“

Благоевградски окръжен съд, дело № 12/2010, председател Иван Иванов, отказва искането на Сдружение на репресираните македонци в България за регистрация.

„вписването е недопустимо по смисъла на чл. 602, ал. 2 от Гражданско процесуалния кодекс като и че дейността на структурата, чиято регистрация се иска, ще засегне целостта на българската нация. Тези изводи се налагат от чл. 2, ал.2 от Устава, където са закрепени средствата за пости-

гане на целите. Начинът, по който са формулирани, смисълът, в който са употребени и вложено съдържание разкрива политически им характер, внушаващо игнориране на българския характер на определени географски райони. Така в чл. 2, ал. 2, т.2 се предвиждат дейности, свързани с македонското минало и наследство, изнасяне на лекции, беседи и доклади за минали и настоящи проблеми на „македонския народ“ (т.4), прокламираят събирането, публикуването и съхраняването на спомени и др. материали свързани с „репресираните македонци в България“, а също и оказване на юридическа и друга помощ на дейности на „репресираните македонци“ (виж т. 13 и 14). ... Всичко това дава основание да се заключи, че се претендира за вписването на сдружение, чиито цели и наименования са незаконосъобразни. Не може да се приеме, че се касае до структура, целяща съхраняването на историческите традиции и културно богатство на дадена общност. ... Реализирането на същинските цели безспорно ще рефлектира негативно върху единството на българската нация и суверенитета...“

Решение № 715, от 11.04. 2013 г., САС, председател Светлана Божикова

„Конституционната норма на чл. 44, ал. 2, която забранява организации, чиито дейност е насочена срещу суверенитета, териториалната цялост на страната и единството на нацията, към разпалване на расова, национална, етническа или религиозна вражда, към нарушаване на правата и свободите на гражданите. Като такава следва да се квалифицира и организация за защита интересите на етническо малцинство, каквото не е исторически структурирано и обособено на територията на Р България. ... В случая, от чл. 2, ал. 1 на представения устав на сдружението е видно, че основните му цели са защита на човешките и малцинствените права на македонците и други етнически малцинства в България (чл. 2, чл. 1, . 4), а между конкретните дейности за нейното постигане е посочена работа за защита правата на македонците (ал. 2, т. 3), организиране изнасянето на лекции, беседи и доклади за миналото на македонския народ, за революционните борби на македонците (т.4), организиране на национални македонски събори, чествания на исторически дати и събития (т. 6), събирането, публикуване и съхраняването на спомени, документи и други материали, свързани със съдбата на репресираните македонци в България (т. 13), оказване на юридическа и друга помощ на репресираните маке-

Продължава на с. 12

ДОКЛАД

ЗА ПОЛОЖЕНИЕТО НА МАКЕДОНСКОТО МАЛЦИНСТВО В БЪЛГАРИЯ...

Продължава от с. 1

да от 2012 на правителството пък понятието македонец отсъства извън таблиците на преброяването от 2011 г.

През юни 2013 г. българското правителство разпространи своя позиция по отношение евроинтеграцията на РМакедония сред различни европейски институции. Все пак, осъзнавайки скандалността на съдържанието, документът бе разпространяван като *non-пейпър*. Съгласно онези части от него, които успяхме да намерим, българското правителство категорично отрича наличие на македонска култура и история преди 1944 г. и извън територията на днешна РМакедония, както и отрича съществуването на македонски малцинства извън РМакедония и третира подобно твърдение за нарушение на добросъседските отношения.[5] Много характерно е, че по този начин на само се отрича македонското малцинство в България, но и признато малцинство като македонското в Албания.

Както си личи и от последния пример, отричането е мотивирано националистически, корени се в националните митологии от зората на балканските нации в 19 век и борбите на България за присъединяване на Македония през 19 и 20 век, представляваше съществена част от идеологията на диктатора Тодор Живков и носи сериозна историческа обремененост. Отричането на малцинството е част от отричането на цялата македонска нация, позиция, която постоянно поражда напрежение в отношенията с Македония. Това е много важно да се вземе предвид, за да се разбере същината на проблемите и специфичностите на официалната българска позиция, декларирана пред Комитета! Българските правителства континуирано поддържат двулична политика по този въпрос. Едната е истинската националистическа и ефективна, насочена навътре и на която македонското малцинство е жертва. Втората е позиция, предназначена за външни наблюдатели и комитети като вашята. Тя няма връзка с истинската политика тук, а единственото й предназначение е да отклони забележки и препоръки, които биха могли да имат директно или индиректно влияние върху политиката на отричане и дискриминация вътре. В това отношение особено големи усилия се влагат да се убедят международните наблюдатели, че признаването само по себе си е излишно, че не признаването не нарушава правата или дори, че отчитането на минимален брой македонци на преброяването по същество е признаване и никъто друго не е необходимо.[6] И трите твърдения имат една и съща цел - да бъде избегнато признаването на малцинството. Съществува е обяснението, че макар да представя регистрирането в преброяването като вид „признаване“, правителството настоява, че „However, by its very nature self-identification is a subjective criterion and does not in itself suffice to qualify for the protection of the Framework Convention“ (2010, с. 51). Т.е. обратно на позицията на Комитета „that recognition by the State as a minority is not a prerequisite to qualify for the protection of the

Framework Convention“ (§36), правителството не смята дори и признаването като достатъчно условие за прилагане на Конвенцията. В доклада на българското правителство от 2012 г. намираме същите аргументи и отношение. Реалността зад цялото това празнословие може лесно да се забележи в обстоятелството, че никъде в текста, в който се описват конкретни мерки и проблеми, македонците не са споменати - тях ги има само в таблиците от преброяването. Принудени сме да заключим, че правителството очевидно няма никакво намерение да предприема каквото и да е по отношение подобрене положението на македонците, нито да приложи Конвенцията спрямо тях.

Присъствието на македонци в резултатите на преброяването обаче само по себе си не представлява признание (въсщност в обществото изкуствено заниженият брой се използва като аргумент за отричане, а не за признаване), когато всички държавни институции официално отричат съществуването на македонското малцинство и държавата отказва да приложи Конвенцията спрямо него. Този нереален и целенасочено минимализиран до символичен брой резултат няма никакви положителни последици върху македонците в България, докато официалното отричане има съвсем ефективни и негативни последици, като следните:

- Хората с македонско самосъзнание стават обект на слово на омраза и са третирани като неграмотни, лъжци, неприятели и предатели на България и чужди агенти. Самото твърдение, че има такова малцинство, се третира като заплаха срещу единството на нацията и националната сигурност (виж в приложенията).

- Нито едно от правата, предвидени в Конвенцията за малцинствата, не се прилага спрямо тях.

- Отричането на македонското малцинство се използва като аргумент, за да се откаже регистрацията на македонски организации.

По отношение на аргумента на правителството, че македонците не се различават от останалите граждани в езиково и културно отношение, държим да посочим, че това е едно спорно спекулативно мнение, което самите македонци не споделят. Наистина може да се регистрира известна езикова и културна близост, но тя сама по себе си не е достатъчна за отричане на различността. От една страна, тази близост е последица от принадлежността и на двата езика към славянското езиково семейство. От друга, що се отнася до говоримия език, е резултат от десетилетия на асимилация (от 1948 г. до днес); резултатите от планираната и естествената асимилация не биха могли да бъдат аргумент за недавване на съответни права и за признаване, а по-скоро трябва да бъдат подтик да се вземат мерки, за да се поправи това положение и да се запазят езиково и културно разнообразие. От трета страна, близостта е продукт и на глобализацията на културата, която прави в еднаква степен трудно различими от мнозинството и предста-

вители на други малцинства, като евреите например, но без това да се употребява като аргумент за отричането им като отделна малцинствена група. Този подход се прилага само спрямо македонците и помациите, тъй като официалната национална доктрина ги третира като етнически българи, противно на тяхната воля. На четвърто място, „близостта“ се дължи на специфичната държавна политика, която провъзгласява всички особености в езика и културата на македонците за български. Но тази позиция не е обективна, нито може да бъде обективен критерий, както претендира българското правителство, а е националистическа и субективна; чрез същия „обективен“ метод биха могли да се отречат спецификите и самото съществуване на всички малцинства.[7] Настояването на „обективните“ критерии като задължително условие за признаване на малцинствата и допускането до правата по Конвенцията по същество защитава „правото“ на правителството да отрича онези малцинства, чието съществуване не се вменява в доминиращата в страната националната митология, и да не прилага Рамковата конвенция спрямо тях.

Македонците се чувстват и смятат за различни от българите и третират им като българи или глупави българи, смятащи се за македонци, е дискриминационно и унижително. Те настояват за официалното им признаване от правителството, което да замени досегашното официално отричане.

3. Преброяването на населението

Поради ненормалната атмосфера и многобройните нарушения македонските организации още преди излизането на резултатите от преброяването обявиха, че няма да ги признаят. Тук няма да се впускаме в подробности по този проблем, защото в приложение доставяме цялостен подробен доклад по въпроса. Искаме по отношение на резултатите само да допълним нещо, което при изготвянето на доклада (завършен преди излизането им) не бе известно, а именно ненормално високия брой на несамопределили се хора - 10%, или над 700 000, което е десетократно повече от предишните преброявания. Това се дължи не толкова на отказ на самите хора да се самоопределят, колкото на съзнателна политика на непитане и незаписване на хората от малцинствата, нещо, което беше обикновена практика по отношение на македонците. Че това увеличаване на броя на „несамопределящи“ се е направено за сметка на малцинствата, е видно от самите резултати - малцинства като турско, ромско и македонско са драстично намалели в сравнение с предишните преброявания.

Твърдението в правителственния доклад от 2012 г., че „In the process of preparation for the Census, the National Statistical Institute in cooperation with the NCCEI held consultations with representatives of ethnic minority groups on the methodology of collection of data on ethnicity, mother tongue and religion“ (с. 19), не отговаря на истината, поне що се отнася до македонското мал-

цинство. Не само че никакви консултации с представители на македонците не са правени, но и подграфата „македонец“ от пробното преброяване (2010) беше изтрита, а изпратените позиции и препоръки от страна на македонските организации бяха напълно игнорирани. Вместо публично да бъдат уверени хората с македонско самосъзнание, че могат свободно да се декларират като македонци, бяха уволнени петима служители от НСИ поради това, че допуснали подграфи като „македонец“ в пробното преброяване от 2010 г. (виж в приложенията).

Държим още веднъж да заявим, че нито една македонска организация или партия в България не приема резултата от преброяването, а самото преброяване смятаме за манипулирано и фалшифицирано!

4. Отсъствие на диалог

Въпреки препоръките на Комитета за започване на диалог на властите с македонците, нищо подобно не е направено, а опитите на самите македонци да започнат диалог са игнорирани. Представители на македонците не са канени, нито консултирани по нито един от въпросите, касаещи малцинствата в страната, и не са представени в нито една институция, занимаваща се с подобни въпроси.

Македонците са силно обезкуражени от множеството си неуспешни опити в миналото да обрнат вниманието на институции като омбудсмана, правителството, президента, различни държавни комисии срещу дискриминацията.

5. Промовиране на толерантност и борба с негативните стереотипи

Обратно на твърдението в доклада на правителството от 2012 г. (с. 13), конкретно спрямо хората с македонско самосъзнание не са предприети никакви стъпки за промовиране на толерантност. Напротив, словото на омраза съвсем очевидно се толерира. Не е направено генерално нищо за преодоляване на негативните стереотипи, напротив, отделни представители на политическия елит съвсем конкретно и несанкционирани ги засилват.

6. Регистрацията на партии и организации

Обратно на твърдението на правителството (с. 51, че „It should be reiterated, though, that these persons enjoy fully and effectively, without any discrimination, the rights and freedoms guaranteed to all Bulgarian citizens“, правата на хората с македонско самосъзнание систематично се нарушават, като при това се използва именно отричането като аргумент. През последните няколко години са били отхвърлени молбите за регистрацията на поне три македонски организации (виж в приложенията). Въпреки че вече има 8 присъди от ЕСПЧ за нарушаване на чл. 11, нито една от организациите, спечелили такива дела, не е регистрирана.[8]

7. Участие в обществения и по-

Продължава на стр. 9

ДОКЛАД

ЗА ПОЛОЖЕНИЕТО НА МАКЕДОНСКОТО МАЛЦИНСТВО В БЪЛГАРИЯ...

Продължава от с. 8

литическия живот

Благодарение на нерегистрирането на македонски партии и организации, съществуващите стереотипи и отказите на властите да започнат диалог с представители на македонците, последните са обективно оставени извън обществения и политически живот в страната.

Не съществува нито една регистрирана политическа партия, която да се застъпва за правата и интересите на хората от македонското малцинство. Двете партии, които хора с македонско самосъзнание са се опитвали да регистрират досега (ОМО ПИРИН и ОМО „Илинден“-ПИРИН), са получили серия откази и нямат регистрацията. Властите при това са взели ефективни мерки да направят невъзможно регистрацията на такава партия чрез промени в законите и натиск върху членовете на тези партии.

Заслужава да се отбележи, че въпреки че от 1990 г. досега са се сменили осем парламента с 2160 депутати, т.е. по 1 на всеки 3000-4000 граждани, досега не е имало случай в него да попадне човек с македонско самосъзнание, въпреки че според драстично занижените резултати от преброяванията в този период македонците са по един на всеки 800 до 3500 човека. Изборните закони, политиката на дискриминация и нерегистрацията заедно с отрицателната атмосфера правят това невъзможно. Но представители на македонското малцинство не са назначавани и в съответните комисии на централно и регионално ниво, касаещи малцинствата.

Извън преброяването не съществуват документи и начини гражданите при желание да изразят и регистрират своята етническа принадлежност, така че всякакви твърдения, че правителството вземало мерки да осигури справедливо представяне на всички етнически групи в администрацията, си остава чисто празнословие. Обратно, македонските организации постъпват оплаквания за уволнения поради етническа принадлежност и активност, но тъй като уволненията се правят официално по други, формални причини, различни от устно заявените на потърпевшите, не съществуват начин за доказването им, което прави цялата система за борба с дискриминацията до голяма степен формална и неэффективна.

8. Слово на омраза

Македонците са обект на слово на омраза, което не се възпира, а напротив - смята се за нещо правилно, разбиращо се от само себе си и дори патриотично. Факт е, че досега никой не е санкциониран поради такива изказвания, никоя институция не се самосезира в такива случаи, а македонците са обезкуражени от отхвърлянето на техни опити да се защитят по съдебен път и нереагирането на институциите в миналото. Факт е, че нашето отричане не се третира като слово на омразата! Пример: На 10 февруари 2013 г. депутатът от управляващата коалиция и бивш министър Божидар Димитров заяви следното: „По прин-

цип да си македонист[9] в България трябва да си едно от двете следващи неща. Или да си тотално необразован тъпанар, или да знаеш, че македонизмът е пълна измислица, но се плаща добре.“[10]

10. Култура и език

Не е случайно обстоятелството, че в своите коментари към въпроса за културата и езика на малцинствата и тяхното изучаване и подпомагане правителството никъде не споменава македонците. Това е, защото в тази област то не е направило абсолютно нищо.

Образованието в България е етноцентрично - в него малцинствата отсъстват.

- Македонски език не се изучава, самото му съществуване като език в България се отрича, макар в миналото да е бил признат, да се е изучавал в българските училища в учебната 1947/1948 г. и да е бил предаван по българското държавно радио до началото на 60-те години на XX в.

Македонците желаят да изучават македонски литературен език, за да не губят връзка с културното развитие на техните сънародници в РМакедония. Въпреки направените опити да се влезе в преговори с Министерството на образованието за въвеждане на македонски език диалогът досега е бил категорично отказан.

- Няма възможност за изучаване на македонска история и култура от македонски деца. В българските учебници по история не е оставено никакво място за това малцинство и приноса му за България, напротив, историята е представена така, че да внушава идеята, че македонска нация въобще не съществува и че македонската култура, история и език са български.

- Културата на македонското малцинство няма никаква финансова или друга поддръжка от страна на властите, напротив, организации, опитващи се да се посветят на тази дейност, не се регистрират.

- Правителството не се е погрижило за издаване на книги, списания, вестници на македонски език или за македонското малцинство в България. Всички издадени такива са самофинансирани от малцинството. Обратно, имаме случай на конфискация от службите за сигурност на македонския бюлетин „Македонски глас“ през 2011 г., случай, който след това е прикрит от прокуратурата, бюлетинът не е върнат и никой не е наказан, нито някой е поел отговорност.

- Няма също така програми на македонски език на българските държавни телевизии и радиа, а в много места в Благоевградски окръг членовете на различни македонски организации постоянно съобщават за проблеми с програмите на македонските телевизии. Македонските телевизии редовно са изхвърляни от редица кабелни телевизии в Пиринска Македония въпреки протестите на зрителите, като служители са обяснявали, че това става поради натиск от службите за сигурност.

Разбира се, нито един такъв случай не може да се евидентира, тъй като никоя телевизия не смее да заяви това официално.

От правителствения доклад от 2012 г., с. 15, 16, е очевидно, че правителството няма намерение да подпомага малцинствени езици и предавания, както и малцинствени радиа и телевизии, а се задоволява с формалната липса на забрани в това отношение. За съжаление обаче законите процедури правят не само много трудно получаването на радиочестота, но също така оставят голяма свобода за отхвърляне на подобни искания на чисто субективна основа от страна на съответния орган. В случаи с малцинства, страдащи от негативни обществени стереотипи (каквото е и македонското), възможността за получаване на честота е не само малко вероятна, но благодарение на конкретни изисквания и политика е направо невъзможно.

11. Законова рамка

Смятаме, че три са основните законови текстове, създаващи проблеми на малцинствата. Първият е Конституцията със забраната на организации на етническа основа и двусмисленият принцип за единство на нацията, схващан, както може да се види от приложените присъди, като етническо единство и служещ като основание за отричане на малцинства и нерегистриране на техни организации. В Конституцията няма директен текст, защитаващ правата на малцинствата или дори употребяващ понятието малцинство, а цитираните от правителството текстове са крайно недостатъчни, за да дадат ефикасна защита. Законът за политическите партии извънредно много затруднява регистрацията на партии. Изборният закон прави невъзможно по-малки и отричани малцинства ефективно да участват в изборния процес и да се надяват на успех. Не са предвидени механизми, както в някои други страни (Румъния например), за представителство на малки малцинства в парламента или други важни институции.

Смятаме за крайно необходимо понятието малцинство да бъде включено в Конституцията със съответен текст за правата на малцинствата. Конкретно цитиране на малцинствата и в частност македонското в Конституцията би било особено ефективен начин на защита срещу отричането на едно или на всички малцинства. Текстове, свързани с единство на нацията, трябва да се изяснят - в смисъл че става дума за политическо и правово, а не етническо единство.

[6] „These facts are included in the official census results which are freely available and do not require any additional specific act of recognition by the state authorities.“ (2010, с. 51)

[7] Достатъчно е да посочим, че според „обективните“ критерии, използвани от българската държава, днес македонски език въобще не съществува, независимо че същият е литературен в съседна държава, че е бил признаван и изучаван в България и че в момента се изучава в десетки университети по света. Нестественото единодушие в съвременната българска филология по този въпрос се е получило чрез пресии срещу онези филолози, които са смятали македонския език за различен. Известен пример за това е майката на бившия премиер, а сега лидер на европейските социалисти, Сергей Станишев - Дина Станишева, уволнена през 60-те години на XX в., защото е поддръжала тезата, че македонският език е различен от българския.

[8] Една от организациите - ОМО „Илинден“ - се опитва да се регистрира вече 23 години и въпреки три присъди в ЕСПЧ, последната от които от 2011 г., все още не може да постигне това.

[9] „Македонист“ е понятие използвано в България в смисъл на „човек самоопределящ се като македонец“.

[10] Божидар Димитров: Поведението на ОМО „Илинден“-ПИРИН е нагло, 10 февруари 2013 | 15:04 | Агенция „Фокус“, <http://archive.is/1GVqI>

2 декларации на македонските организации в България по отношение на пробното и редовното преброяване.

Цитати от съдебни решения против регистрацията на македонски организации в България.

Страници от non-пейпър, разпространяван от българското правителство през юни 2013 г.

Бележки:

[1] THIRD REPORT SUBMITTED BY BULGARIA PURSUANT TO ARTICLE 25, PARAGRAPH 2 OF THE FRAMEWORK CONVENTION FOR THE PROTECTION OF NATIONAL MINORITIES, Received on 23 November 2012

[2] <http://pressadaily.bg/publication/>

[3] <http://grid.mk/read/news/64869386/767576/bugarskivevropratenik-njama-makedonskomalcalnstvo-vo-bugarija-njama-njama>. Андрей Ковачев е заместник-председател на Комисията по външни работи на ЕП и член на Подкомисията по сигурност и отбрана.

[4] „persons identifying themselves as „Macedonians“ (p. 62)

[5] Заслужава да се сравнят думите на министър Младенов от май 2010 г. към македонските му колеги: „Ако искате да спрем да говорим, нека започнем да говорим за македонско малцинство“.

[6] „These facts are included in the official census results which are freely available and do not require any additional specific act of recognition by the state authorities.“ (2010, с. 51)

[7] Достатъчно е да посочим, че според „обективните“ критерии, използвани от българската държава, днес македонски език въобще не съществува, независимо че същият е литературен в съседна държава, че е бил признаван и изучаван в България и че в момента се изучава в десетки университети по света. Нестественото единодушие в съвременната българска филология по този въпрос се е получило чрез пресии срещу онези филолози, които са смятали македонския език за различен. Известен пример за това е майката на бившия премиер, а сега лидер на европейските социалисти, Сергей Станишев - Дина Станишева, уволнена през 60-те години на XX в., защото е поддръжала тезата, че македонският език е различен от българския.

[8] Една от организациите - ОМО „Илинден“ - се опитва да се регистрира вече 23 години и въпреки три присъди в ЕСПЧ, последната от които от 2011 г., все още не може да постигне това.

[9] „Македонист“ е понятие използвано в България в смисъл на „човек самоопределящ се като македонец“.

[10] Божидар Димитров: Поведението на ОМО „Илинден“-ПИРИН е нагло, 10 февруари 2013 | 15:04 | Агенция „Фокус“, <http://archive.is/1GVqI>

ДОКЛАД ЗА ПРАВТА НА МАКЕДОНЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ 2013

Изготвен от секретариата и одобрен от Председателството на ОМО „Илинден“ - ПИРИН - 15 декември 2013 г.

Продължава от стр. 3

(NCCEI), и през 2013 г. все още няма такъв представител.

В своите официални документи, в които е принудено да използва понятие като македонско малцинство или македонци, българското правителство ги слага в кавички.[11]

През юни 2013 г. българското правителство разпространи своя позиция по отношение евроинтеграцията на Р Македония сред различни европейски институции. Все пак, осъзнавайки скандалността на съдържанието, документът бе разпространяван като нон-пейпър. Съгласно онези части от него, които успяхме да намерим, българското правителство категорично отрича наличие на македонска култура и история преди 1944 г. и извън територията на днешна Р Македония, както и отрича съществуването на македонски малцинства извън Р Македония и третира подобно твърдение за нарушение на добросъседските отношения.[12]

В този документ директно е заявено: „Ние не можем и няма да приемем каквито и да било претенции на Скопие за „македонско национално малцинство в България“.

Отричането на македонското малцинство е част от продължаващото отричане на македонската нация от страна на България и това ясно се вижда от същия документ:

„Без значение какви са резултатите от тези опити за изграждане на „македонска“ нация, те не могат да бъдат използвани като аргументи за скопските малцинствени претенции виз-а-ви съседните страни. България би искала да подчертае, че ако такъв процес на национално изграждане е започнат през 1944 г., той е ограничен само в тогавашната социалистическа Република Македония и след 1991 г. във FYROM. Граждани на България не са вземали участие в такъв процес. Според това всякакви претенции на Скопие за „македонско национално малцинство в България“ остават изцяло неоснователни и неприемливи. В българското обществено мнение тези претенции са масово интерпретирани като косвени териториални претенции и отричане на българската национална идентичност генерално.“

НАРУШАВАНЕ НА ПРАВОТО НА СДРУЖАВАНЕ

В момента няма нито една регистрирана македонска организация в България. Въпреки че вече има 8 присъди от ЕСПЧ за нарушаване на чл. 11, нито една от организациите, спечелили такива дела, не е регистрирана.[13]

През 2013 г. съдът отказа молбата за регистрация на поредното гражданско сдружение, поставящо си за цел защита правата на македонското малцинство. Става дума за Македонския клуб за етническа толерантност. Основният мотив за отказа е самото твърдение, че съществува македонско малцинство.

Решение № 715, от 11.04. 2013 г., САС, председател Светлана Божкова

„Конституционната норма на чл. 44, ал. 2, която забранява организации, чиято дейност е насочена срещу суверенитета, териториалната цялост на страната и единството на нацията, към разпалване на расова, национална, етническа или религиозна вражда, към нарушаване на правата и свободите на гражданите. Като такава следва да се квалифицира и организация за защита интересите на етническо малцинство, каквото не е исторически структурирано и обособено на територията на Р. България. ... В случая, от чл. 2, ал. 1 на представения устав на сдружението е видно, че основните му цели са защита на човешките и малцинствените права на македонците и други етнически малцинства в България (чл. 2, чл. 1, . 4), а между конкретните дейности за нейното постигане е посочена работа за защита правата на македонците (ал. 2, т. 3), организиране изнасянето на лекции, беседи и доклади за миналото на македонския народ, за революционните борби на македонците (т.4), организиране на национални македонски събори, чествания на исторически дати и събития (т. 6), събирането, публикуване и съх-

раняването на спомени, документи и други материали, свързани със съдбата на репресираните македонци в България (т. 13), оказване на юридическа и друга помощ на репресираните македонци и техните наследници в България (т. 14), организиране на митинги и демонстрации за отстояване и защита правата на своите членове и на правата на македонското малцинство в България (т. 10), поставяне проблемите на репресираните македонци на македонско етническо малцинство пред съответните международни организации и действия за тяхното решаване. Систематическото търкуване на така формулираните цели на устава и средствата за тяхното постигане сочи, че в него се съдържа твърдението за съществуването на македонско етническо малцинство, чиито права са накарнени и са предмет на защита от страна на сдружението. В България не съществува македонско етническо малцинство, по смисъла на дефиницията, съдържаща се в Препоръка 1134 от 1990 г. на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа (ПАСЕ) като обособена и утвърдена на територията на страната група от хора, чиито членове са граждани на държавата и притежават отличителна религиозна, езикова, културна или друга характеристика, различаваща ги от мнозинството от населението Ето защо, афиширането на такава малцинство чрез организация – сдружение с нестопанска цел, предназначена да удовлетворява техни специфични потребности, по същество не цели защита на правата им, доколкото те не са различни от тези на останалите граждани, а културвирането сред определена част от българските граждани на различно етническо самосъзнание, каквото не е било формирано по естествен исторически път, а оттам е насочено срещу единството на нацията, което е недопустимо, съгласно чл. 44 ал. 2 от Конституцията.“[14]

От цитираното решение много ясно е видно, че дори самото твърдение, че съществува македонско малцинство, се смята за антиконституционно, а опитът да се защитят правата му или да се развие неговата култура – като застрашаващи единството на българската нация и суверенитета на страната действия.

ДИАЛОГ

През изминалите 23 години на демокрация в България няма нито един случай, в който властите да са се опитали да започнат диалог с представители на македонската общност в България въпреки серия препоръки в тази насока от комисаря по правата на човека при Съвета на Европа, Европейската комисия срещу расизма и нетолерантността, Консултативния комитет на Рамковата конвенция за защита на националните малцинства. От своя страна, различни македонски организации и партии са се опитвали да започнат такъв диалог, но са били или игнорирани, или направо им е било отказвано.

В това отношение 2013 г. не представлява изключение. Представители на македонците не са канени, нито консултирани по нито един въпросите, касаещи малцинствата в страната, и не са представени в нито една институция, занимаваща се с подобни въпроси. ОМО „Илинден“-ПИРИН през тази година е изпратила искания за срещи с президента, премиера, министъра на образованието, министъра на правосъдието, секретариата на Националния съвет за сътрудничество по етническите и интеграционните въпроси към Министерския съвет и до Комисията за защита от дискриминация. До момента на завършване на този доклад единствено от кабинета на премиера е получен любезен отговор, че писмото е предадено, но нищо по отношение на исканата среща. Останалите институции дори не са си направили труд да отговорят. Властите в България продължават да игнорират македонското малцинство и да отказват какъвто и да е диалог.

УЧАСТИЕ В ОБЩЕСТВЕНИЯ И ПОЛИТИЧЕСКИЯ ЖИВОТ

Благодарение на нерегистрирането на македонски партии и организации, съществуващите стереотипи и отказите на властите да започнат диалог с представители на македонците, последните са обективно оставени извън обществен и политически живот в страната.

Не съществува нито една регистрирана политиче-

ска партия, която да се застъпва за правата и интересите на хората от македонското малцинство. Двете партии, които хора с македонско самосъзнание са се опитвали да регистрират досега (ОМО ПИРИН и ОМО „Илинден“-ПИРИН), са получили серия откази и нямат регистрация. Властите при това са взели ефективни мерки да направят невъзможно регистрацията на такава партия чрез промени в законите и натиск върху членовете на тези партии. Вече цитираният правителствен нон-пейпър представлява кондензирано слово на омраза, предстваящ самата македонска нация като сталинистки експеримент. Македонската нация, идентичност, език са поставяни в кавички, възникването на македонската нация се третира като плод на сталинистко насилие над българя, а македонското малцинство в България не само се отрича, но и самото искане да се признае такова се третира като нарушаващо добросъседските отношения.

Заслужава да се отбележи, че въпреки че от 1990 г. досега са се сменили осем парламента с 2160 депутати, т.е. по 1 на всеки 3000-4000 граждани, досега не е имало случай в него да попадне човек с македонско самосъзнание, въпреки че според драстично занижените резултати от преброяванията в този период македонците са по един на всеки 800 до 3500 човека. Изборните закони, политиката на дискриминация и не-регистрация заедно с отрицателната атмосфера правят това невъзможно. Но представители на македонското малцинство не са назначавани и в съответните комисии на централно и регионално ниво, касаещи малцинствата.

СЛОВО НА ОМРАЗА

Македонците са обект на слово на омраза, което не се възпира, а напротив – смята се за нещо правилно, разбиращо се от само себе си и дори патриотично. Факт е, че досега никой не е санкциониран поради такива изказвания, никоя институция не се самосезира в такива случаи, а македонците са обезкуражени от отхвърлянето на техни опити да се защитят по съдебен път и нереагирането на институциите в миналото.

Факт е, че отричането на македонското малцинство дори не се третира като слово на омразата!

Пример: На 10 февруари 2013 г. депутатът от управляващата коалиция и бивш министър Божидар Димитров заяви следното: „По принцип да си македонист[15] в България трябва да си едно от двете следващи неща. Или да си тотално необразован тъпанар, или да знаеш, че македонизмът е пълна измислица, но се плаща добре.“[16]

Вече цитирания правителствен нонпейпър представлява кондензирано слово на омраза, представящ самата македонска нация като сталинистки експеримент. Македонската нация, идентичност и език са поставяни в кавички, възникването на македонската нация се третира като плод на сталинистко насилие над българя, а македонското малцинство в България не само се отрича, но и самото искане да се признае такова се третира като нарушаващо добросъседските отношения.

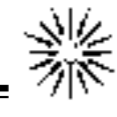
Спрямо хората с македонско самосъзнание от страна на правителството не са предприети никакви стъпки за промовиране на толерантност. Напротив, словото на омраза съвсем очевидно се толерира. Не е направено генерално нищо за преодоляване на негативните стереотипи, напротив, отделни представители на политическия елит съвсем конкретно и несанкционирано ги засилват.

КУЛТУРА И ЕЗИК

Не е случайно обстоятелството, че в своите коментари към въпроса за културата и езика на малцинствата и тяхното изучаване и подпомагане правителството никъде не споменава македонците. Това е, защото в тази област то не е направило абсолютно нищо.

Образованието в България е етноцентрично - в него малцинствата отсъстват.

Продължава на стр. 11

ДОКЛАД ЗА ПРАВТА НА МАКЕДОНЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ 2013

Изготвен от секретариата и одобрен от Председателството на ОМО „Илинден“ - ПИРИН - 15 декември 2013 г.

- Македонски език не се изучава, самото му съществуване като език в България се отрича, макар в миналото да е бил признат, да се е изучавал в българските училища в учебната 1947/1948 г. и да е бил предаван по българското държавно радио до началото на 60-те години на ХХ в.

- Няма възможност за изучаване на македонска история и култура от македонски деца. В българските учебници по история не е оставено никакво място за това малцинство и приноса му за България, напротив, историята е представена така, че да внушава идеята, че македонска нация въобще не съществува и че македонската култура, история и език са български.

- Културата на македонското малцинство няма никаква финансова или друга поддръжка от страна на властите, напротив, организирани, опитващи се да се посветят на тази дейност, не се регистрират.

- Правителството не се е погрижило за издаване на книги, списания, вестници на македонски език или за македонското малцинство в България. Всички издадени такива са самофинансирани от малцинството. Обратно, имаме случаи на конфискация от службите за сигурност на македонския бюлетин „Македонски глас“ през 2011 г., случай, който след това е прикрит от прокуратурата, бюлетинът не е върнат и никой не е наказан, нито някой е поел отговорност.

- Няма също така програми на македонски език на българските държавни телевизии и радиа, а в много места в Благоевградски окръг членовете на различни македонски организации постоянно съобщават за проблеми с програмите на македонските телевизии. Македонските телевизии редовно са изхвърляни от редица кабелни телевизии в Пиринска Македония въпреки протестите на зрителите, като служители са обяснявали, че това става поради натиск от службите за сигурност. Разбира се, нито един такъв случай не може да се евидентира, тъй като никоя телевизия не смее да заяви това официално.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Македонското малцинство и през 2013 г. продължава да бъде отричано, дискриминирано, обект на несанкционирано слово на омраза и жертва на негативни стереотипи в България. Нито едно от правата, гаранции за малцинствата, не се прилага спрямо хората с македонско самосъзнание, а са нарушени и основните им човешки права - като правото на самоопределение и правото на сдружаване.

Бележки:

[1] Крaсимир Кънев, *Законодателство и политика към етническите и религиозните малцинства в България*, в. А. Кръстева (ред.), *Общности и идентичности в България*, София, Петекстон, 1998 г., с. 97

[2] За по-нататъшното единение на българската социалистическа нация, Решение на Политбюро на ЦК на БКП, Изх. № 382, 21 април 1989 г., утвърдено от Политбюро на ЦК на БКП с протокол № 69 от 11.IV.1989 г.

[3] В. Време, 7 май 2010, Игор Чавевски, „Шефот на бугарската дипломатија не признава малцинства, Младенов не виедн македонци во Бугарија“.

[4] <http://grid.mk/read/news/64869386/767576/bugarski-evropratenik-njama-makedonsko-malcinstvo-bugarija-njama-njata>. Андрей Ковачев е заместник-председател на Комисията по външни работи на ЕП и член на Подкомисията по сигурност и отбрана.

[5] На 17.11.2006 г. Кристиан Вигенин, член на ръководството на управляващата в България партия БСП и заместник-председател на парламентарната група на европейските социалисти, а сега външен министър, „Македонско малцинство в България няма и не може да има“. Същия ден Иван Колчаков, български депутат и главен секретар на опозиционната СДС: „Въпросът има ли македонско малцинство в България е риторичен. Не само че няма, а и не може да има“. Към това се присъединява и депутатът на ДПС и евродепутат Янко Янков: „Няма и

не може да има македонско малцинство в България“ (Лилия Томова, Елс де Гроен търси медийни изяви, за да изглежда значима, в. „Дума“, 17.11.2006, БСП в медиите, <http://www.bsp.bg/cgi-bin/e-cms/vis/vis.pl?s=001&p=0030&n=000700&g=&vis=000049>) На 14 декември 2006 г. лидерът на парламентарно представената партия „Ред, законност, справедливост“ Яне Янев: „Няма, не е имало и не може да има македонско малцинство в България“ (Галина Гиринова, Яне Янев: Парламентът да приеме единна позиция, за да се сложи край на спекулациите с „македонското малцинство“, 14 декември 2006 | 15:18 | Агенция „Фокус“). Същия ден Пламен Рачев, депутат на Коалиция за България: „Не могат да бъдат нарушени правата на малцинство, което не съществува (Мария Стаянова, Пламен Рачев: Официалните македонски институции не приемат тезата за македонско малцинство у нас, 14 декември 2006 | 15:37 | Агенция „Фокус“).

[6] В България македонско малцинство „няма и не може да има“, БКП, Коминтернът и македонският въпрос (1917-1946), т. 2, Архивите говорят, кн. 5, Приложение № 1, с. 1288.

[7] В. „Работническо дело“, бр. 66, 7 март 1990 г., стр. 1. „Не съществуват нито исторически, нито правни, нито каквито и да е други основания да се търси такова малцинство“, македонците са наречени „несъществуващо малцинство“. (Виждъ също Стойко Стойков, *Македонците во Бугарија во борба за човекови права*, Благоевград 2005 г., с. 2)

[8] В. „Дума“, 22 май 1990 г. Той в изказването си нарича македонското самосъзнание несъществуващо „изкуствено самосъзнание“, което някой „отвѣтре и отвѣн“ се опитва да създаде, нещо, което „не може да се оправдае с правото на самоопределение“. (виждъ също Стойков, *op. cit.*, 3)

[9] Решение № 1 от 29 февруари 2000 г. по конституционно дело № 3 от 1999 г., съдия докладчик Цанко Хаджистойчев (Обн., ДВ, бр. 18 от 07.03.2000 г.); „В Република България няма обособен македонски етнос.“ Решение на Софийски градски съд октомври 2007 г.: „В България няма оформен македонски етнос“. Решение № 407 / 07.05.2009 на САС, председател Иван Иванов, с което показва реустрация на Македонско културно-просветно дружество „Никола Вапцаров“. В Р. България няма обособен македонски етнос, а част от посочените в Устава на сдружението цели внушават съществуването на такъв етнос, съставляващ малцинство, лишено от права, и призовават към отстояване и защита на македонската кауза“.

[10] „Вигенин: В България няма македонско малцинство“ Преса Daily, 04 Юни 2013 19:13, <http://pressdaily.bg/publication...>

[11] В коментарите на българското правителство към доклада на Комитета за наблюдение на имплементацията на Рамковата конвенция от 2010 г.: „persons identifying themselves as „Macedonians“ (р. 62). В доклада от 2012 на правителството пък понятието македонец отсъства извън таблиците на преброяването от 2011 г.

[12] Заслужава да се сравнят думите на министър Младенов от май 2010 г. към македонските му колеги: „Ако искате да спрем да говорим, нека започнем да говорим за македонско малцинство“.

[13] Една от организациите - ОМО „Илинден“ - се опитва да се регистрира вече 23 години и въпреки три при-

съди в ЕСПЧ, последната от които от 2011 г., все още не може да постигне това. Виждъ решението на Комитета на министрите по този повод взето на неговото 1186 заседание на 3-5 декември 2013 г.

[14] Това решение не е изолиран случай, а е част от съдебна позиция и практика, превърнали се вече в традиция. Виждъ например: Решение № 407 / 07.05.2009 на САС, председател Иван Иванов, с което показва реустрация на Македонско културно-просветно дружество „Никола Вапцаров“. В Р. България няма обособен македонски етнос, а част от посочените в Устава на сдружението цели внушават съществуването на такъв етнос, съставляващ малцинство, лишено от права, и призовават към отстояване и защита на македонската кауза, поради което и представляващ дейност, насочена срещу единството на българската нация и териториалната цялост на страната ни като основен конституционен принцип по смисъла на чл. 44, ал. 2 от Конституцията.“ Също и решение на Благоевградски окръжен съд, дело № 12/2010, председател Иван Иванов, отказва искането на сдружението на репресираните македонци в България за регистрация: „вписването е недопустимо по смисъла на чл. 602, ал. 2 от Гражданско процесуалния кодекс като и че дейността на структурата, чиято регистрация се иска, ще засегне целостта на българската нация. Тези изводи се налагат от чл. 2, ал. 2 от Устава „където са закрепени средствата за постигане на целите. Начинът, по който са формулирани, смисълът, в който са употребени и вложено съдържание разкрива политическия им характер, внушаващо игнориране на българския характер на определени географски райони. Така в чл. 2, ал. 2, т. 2 се предвиждат дейности, свързани с македонското минало и наследство, изнасяне на лекции, беседи и доклади за минали и настоящи проблеми на „македонския народ“ (т.4), прокламират събирането, публикуването и съхраняването на спомени и др. материали свързани с „репресираните македонци в България“, а също и оказване на юридическа и друга помощ на дейността на „репресираните македонци“ (виждъ т. 13 и 14). ... Всичко това дава основание да се заключи, че се претендира за вписването на сдружението, чиято цели и наименование са незаконосъобразни. Не може да се приеме, че се касае до структура, целяща съхраняването на историческите традиции и културно богатство на дадена общност. ... Реализирането на същностите цели безспорно ще рефлектира неативно върху единството на българската нация и суверенитета...“

[15] „Македонист“ е понятие, използвано в България - в смисъл на „човек, самоопределящ се като македонец“.

[16] Божидар Димитров: *Поведението на ОМО „Илинден“-Пирин“ е наало, 10 февруари 2013 | 15:04 | Агенция „Фокус“*, <http://archive.is/1GvqI>

СРЕЩА НА ПИРИН С КОМИТЕТА ЗА РАМКОВАТА КОНВЕНЦИЯ

Продължава на с. 1

Изказвайки голямата си благодарност от името на ПИРИН и от присъстващите към евроекспертите, Георги Христов им предостави писмено и документи за отричането на македонско малцинство в страната и за отнемането правата и свободите на македонците в Република България, която отказва регистрацията на партията и македонски сдружения. След това им даде и в. „Народна воля“, като обясни, че идеята на Гоце Делчев „Аз разбирам света единствено като поле за културно съревнование между народите“ е идеята и на вестника. Говорейки за мегаломанската национална доктрина с абсурдните ѝ миражи за велика Санстефанска България, за непрекъснатата злостна антимакедонска пропаганда и явното отричане, заявявайки, че населението

на Република Македония е българско, с български корени, твърдение, което доказва, че тя отрича като цяло македонската нация и македонци дори и в Македония, а в този контекст за македонско малцинство в България и дума не може да става. Поради тази ретроградна шовинистическа политика България сее омраза между народите на двете страни.

Г. Христов посочи, че идейната принципна позиция на ОМО „Илинден“-ПИРИН е за свободна и обединена Европа, за зачитане правата и свободите на националните малцинства, за толерантност и взаимно почитане на националната идентичност на всяка страна на света. Той поясни, че народите желаят да живеят в спокойствие и мир, а държавниците и политиците са тези, които създават ненавистта и омразата.

Стоян Герасимов – председател

на ЦКРК на партията, достави документи на евроекспертите от решението на Страсбург, които са отрицателни, без да обясняват смисъла на решението. Той говори за времето на комунистическата диктатура в България, че като македонец е осъден и лежал в затвора и изселван от Пиринския дял на Македония.

Експертите от Консултативния комитет запитана за преброяването на населението в България и за оповестените резултати, че в страната са били записани като македонци съвсем малко хора. На този въпрос Христов отговори, че ОМО „Илинден“-ПИРИН декларира, че не признава това преброяване, защото то се проведе открито, с тенденция да се фалшифицират резултатите. Защото Националният статистически институт преди преброяването определи графа „македонец“, а за този случай бяха уволнени петима служители от института, а графата

„македонец“ бе премахната.

Съпредседателят Крум Филатов обясни за конкретни случаи, как преброителите, без да питат кой с каква народност е, направо го пишат българин.

Георги Ораков – общински секретар на партията в Петрич, също посочи конкретни примери на преброителите за попълването на образците, че те попълвали документа единствено само като българи.

Евроекспертите на Консултативния комитет на Съвета на Европа изказаха своята благодарност за доставената подробна информация от представителите на партията на срещата, за проблемите, които имат македонците в Република България, и заявиха, че ще подготвят специален доклад, който ще бъде готов още в началото на 2014 година.

ЯН ПИРИНСКИ

ПИСМА ДО БЪЛГАРСКИТЕ ИНСТИТУЦИИ - ОТКАЗИ ИЛИ БЕЗ ОТГОВОР

Македонците искат диалог, властите се правят, че не чуват

ДО КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА ОТ ДИСКРИМИНАЦИЯ

София 1025, Бул. Драган Цанков № 35

Уважаеми дами и господа,

Бихме сикали да се срещнем с Вас във връзка с продължаващата дискриминация срещу хората с македонско самосъзнание в България. Членовете на това малцинство са обект на несанкционирано слово на

омразата, лишени са от възможност да регистрират свои организации, чрез които да защитават правата си и да развиват своята култура и идентичност. Както Ви е известно македонското малцинство е официално отречено в България, едно печално обстоятелство, но също така

и тежка форма на дискриминация.

При срещата ще Ви представим конкретни факти и документи.

Препоръка за започване на диалог между македонското малцинство и българските институции се съдър-

жа във всички доклади направени през последните петнадесет години от Комисаря по правата на човека в Страсбург, Европейската комисия срещу расизма и нетолерантността, Комисията за наблюдение на имплементацията на Рамковата конвенция за малцинствата и др.

С уважение:

Георги Христов, съпредседател на ОМО „Илинден“-ПИРИН, упълномощен от всички членове на Председателството: Ангел Безев, Иван Сингартийски, Стоян Мечкаров, Александър Спасов, Стойко Стойков, Крум Филатов.

БЕЗ ОТГОВОР - БЕЗ ОТГОВОР - БЕЗ ОТГОВОР

ДО СЕКРЕТАРИАТА НА НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО ЕТНИЧЕСКИТЕ И ИНТЕРНАЦИОНАЛНИТЕ ВЪПРОСИ КЪМ МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

София 1000, Бул. Дондуков № 1

Уважаеми дами и господа

Бихме искали да проведем среща с Вас във връзка с обстоятелството, че във Вашата комисия, в която би трябвало да са представени всички малцинства и етнически групи в България отсъстват представители на македонското

малцинство. Участието на представители на македонската етническа общност в България, несъмнено ще допринесе за по-добрата информираност и успешната работа на Вашата комисия.

Препоръка за започване на диалог между македонското малцинство и българските власти

се съдържа във всички доклади направени през последните петнадесет години от Комисаря по правата на човека в Страсбург, Европейската комисия срещу расизма и нетолерантността, Комисията за наблюдение на имплементацията на Рамковата конвенция за малцинствата и др., както вероятно сами знаете.

С уважение:

Георги Христов, съпредседател на ОМО „Илинден“-ПИРИН, упълномощен от всички членове на Председателството: Ангел Безев, Иван Сингартийски, Стоян Мечкаров, Александър Спасов, Стойко Стойков, Крум Филатов.

БЕЗ ОТГОВОР - БЕЗ ОТГОВОР - БЕЗ ОТГОВОР

ПРИЛОЖЕНИЕ

Из някои съдебни решения през последните 13 години

Продължава от с. 7

донци и техните наследници в България (т. 14), организиране на митинги и демонстрации за отстояване и защита правата на своите членове и на правата на македонското малцинство в България (т. 10), поставяне проблемите на репресираните македонци на македонското етническо малцинство пред съответните международни организации и действия за тяхното решаване.

Систематическото тълкуване на така формулираните цели на устава и средствата за тяхното постигане сочи, че в него се съдържат твърдения за съществуването на македонско етническо малцинство, чиито права са накърнени и са предмет на защита от страна на сдружението. В България не съществува македонско етническо малцинство, по смисъла на дефи-

ницията, съдържаща се в Препоръка 1134 от 1990 г. на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа (ПАСЕ) като обособена и утвърдена на територията на страната група от хора, чиито членове са граждани на държавата и притежават отличителна религиозна, езикова, културна или друга характеристика, различаваща ги от мнозинството от населението. Ето защо, афиширането на такова малцинство чрез организация – сдружение с нестопанска цел, предназначена да удовлетворява техни специфични потребности, по същество не цели защита на правата им, доколкото те не са различни от тези на останалите граждани, а култувиране сред определена част от българските граждани на различно етническо самосъзнание, каквото не е било формирано по естествен исторически път, а оттам е насочено срещу единството на нацията, което е недопустимо, съгласно чл. 44 ал. 2 от Конституцията.“